

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
PEDAGOGICKÁ FAKULTA

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

2011

Filip Hostinský

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

Pedagogická fakulta

Katedra tělesné výchovy

Historie lyžařského sportu ve Skuhrově nad Bělou

History of ski sport in Skuhrov nad Bělou

Vedoucí práce:

PhDr. PaedDr. Ladislav Kašpar, Ph.D.

Autor:

Filip Hostinský

Praha 2011

Název:

Historie lyžařského sportu ve Skuhrově nad Bělou

Anotace:

Tato bakalářská práce se zabývá historií lyžařského oddílu ve Skuhrově nad Bělou, jeho fungováním, činností, i závodními výsledky , dále počátky lyžování v Čechách a Orlických horách.

Klíčová slova:

historie, lyžování, Skuhrov nad Bělou, Orlické hory

Title:

History of ski sport in Skuhrov nad Bělou

Annotation:

This Bachelor's task deals with the history of ski club in Skuhrov nad Bělou, its functioning, operation and racing results. It also deals with the beginnings of the ski sports in Czech republic and Orlické hory.

Key words:

history, skiing, Skuhrov nad Bělou, Orlické hory

Prohlašuji, že bakalářskou práci na téma Historie lyžařského sportu ve Skuhrově nad Bělou jsem napsal sám, bez cizí pomoci, že jsem uvedl všechny použité literární zdroje a řídil se zásadami vědecké etiky.

V Solnici, dne 19.6 2011

Filip Hostinský

Děkuji vedoucímu práce PhDr. PaedDr. Ladislavu Kašparovi, Ph.D. za cenné rady a pomoc při zpracování mé bakalářské práce. Dále bych chtěl poděkovat zaměstnancům Muzea zimních sportů, turistiky a řemesel v Deštném v Orlických za ochotu a spolupráci při hledání potřebných materiálů, Josefu Michlovi za zajímavé informace a vedení Skuhrovského lyžařského oddílu za zapůjčení oddílových kronik. A v neposlední řadě své rodině a přítelkyni za podporu.

Obsah

1	ÚVOD	7
2	CÍLE A ÚKOLY	9
3	ROZBOR POUŽITÉ LITERATURY A PRAMENŮ	10
4	METODY PRÁCE	14
5	ORLICKÉ HORY	15
6	POČÁTKY LYŽOVÁNÍ V ČECHÁCH A V ORLICKÝCH HORÁCH.....	17
6.1	POČÁTKY LYŽOVÁNÍ V ČECHÁCH.....	17
6.2	POČÁTKY LYŽOVÁNÍ V ORLICKÝCH HORÁCH	19
6.2.1	<i>První lyžařský závod v Sedloňově v Orlických horách</i>	<i>21</i>
6.2.2	<i>První lyžařský klub v Orlických horách</i>	<i>22</i>
7	SKUHROV NAD BĚLOU	23
8	POČÁTKY LYŽOVÁNÍ VE SKUHROVĚ NAD BĚLOU	25
8.1	VÝSTAVBA PRVNÍHO LYŽAŘSKÉHO VLEKU V ORLICKÝCH HORÁCH	25
9	SPARTAK SKUHROV NAD BĚLOU V LETECH 1963 - 1969.....	27
9.1	VÝSTAVBA LYŽAŘSKÉHO SKOKANSKÉHO MŮSTKU	31
10	SPARTAK SKUHROV NAD BĚLOU V LETECH 1970 – 1979	33
11	SPARTAK SKUHROV NAD BĚLOU V LETECH 1980 – 1992	37
12	TJ PORKERT SKUHROV NAD BĚLOU 1993 – 2004	42
13	VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI SKUHROVSKÉHO LYŽOVÁNÍ.....	49
14	ZÁVĚRY	53
15	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY A PRAMENŮ	55
16	SEZNAM OBRÁZKŮ	57
17	SEZNAM PŘÍLOH	58

1 Úvod

Lyžařský sport, jako i nespočet jiných sportovních odvětví, měl původ v usnadnění uspokojování lidských potřeb pomocí nástrojů, náčiní nebo náradí. U lyžování šlo o obstarávání potravy, boj, ale především šlo o prostý přesun zasněženou krajinou, který by byl bez příslušné výzbroje nesmírně fyzicky náročný a pomalý.

V dnešní době je lyžařský sport velice oblíbený a rozšířený na všech úrovních provozování - od rekreační po závodně vrcholovou. Dochází k neustálému vývoji a vzniku nových disciplín. Umožňuje lidem pohybovat se v místech, kam by se bez lyží jen těžko dostali. A tak není divu, že si spousta milovníků přírody, kteří se v létě procházejí, nebo projíždějí krajinou na kole, v zimě nasadí lyže. Mohou si tak vychutnávat sjezdy horských kopců v upraveném či volném terénu, adrenalinové skoky ve freestyle parcích a v neposlední řadě i běh na lyžích po bílých pláních.

Téma práce jsem si zvolil z několika důvodů. Narodil jsem se a vyrůstal v podhůří Orlických hor, takže mi je horský terén a s ním spjaté lyžování velmi blízké. Téměř 10let jsem byl členem lyžařského oddílu ve Skuhrově nad Bělou, kde jsem působil jako výkonnostní běžec na lyžích. Historie lyžování ve Skuhrově mě už delší dobu zajímá. Na léta strávená ve skuhrovském oddíle moc rád vzpomínám, a když jsem dostal možnost pro oddíl něco dobrého udělat, téma mé práce bylo jasné.

Skuhrovský oddíl lyžování je malý a ne moc dobře sponzorovaný. Přesto je to v našem regionu jeden z mála sportovních oddílů, odkud vzešli vynikající sportovci. Někteří z nich se vypracovali až do reprezentačních týmů ČR a

závodí se světovou špičkou na mistrovstvích světa, světových pohárech a na zimních olympijských hrách.

2 Cíle a úkoly

Cíle

Cílem této práce je sestavit a sepsat, podle získaných informací, historii lyžování ve Skuhrově nad Bělou.

V první řadě se chci zabývat počátky lyžování v Čechách a počátky lyžování v Orlických horách. Dále bych chtěl popsat region Orlických hor. A v neposlední řadě bych se chtěl zabývat počátky, fungováním, činnostmi a sportovními výsledky skuhrovského oddílu lyžování.

Úkoly

1. Nalézt a shromáždit všechny potřebné informace a materiály.
2. Navštívit Muzeum zimních sportů, turistiky a řemesel.
3. Pátrat v materiálech muzea po potřebných informacích.
4. Půjčit si potřebnou odbornou literaturu v knihovně.
5. Navštívit členy oddílu lyžování Skuhrov nad Bělou.
6. Hovorem s nimi získat potřebné informace.
7. Zapůjčit si kroniky oddílu.
8. Pátrat v terénu po pozůstatcích skokanských můstků a slalomového svahu v Deštném v Orlických horách.
9. Sestavit ze získaných a prostudovaných materiálů chronologický přehled.

3 Rozbor použité literatury a pramenů

Ve své bakalářské práci jsem použil literaturu vypůjčenou z městské knihovny v Rychnově nad Kněžnou, literaturu a prameny vypůjčené z Muzea zimních sportů, turistiky a řemesel, ale i literaturu z domácí knihovny. Dále to byly kroniky zapůjčené ze skuhrovského lyžařského oddílu a v neposlední řadě jsem čerpal z rozhovorů s pamětníky. Nejméně jsem při psaní své práce použil internetové prameny.

V první části své práce, která se zabývá Orlickými horami a počátky lyžování, se mi dobře pracovalo s knihou Naše hory, a s knihou Orlické hory a Podorlicko, kde je velice dobře popsán terén Orlických hor a region Orlických hor obecně. Počátky lyžování v Čechách jsem prostudoval ve Zlaté knize lyžování, která je přehledná a obsahuje mnoho důležitých informací. Podrobnější informace o osobnostech českého lyžování jsem čerpal v knize Malá encyklopedie lyžování. Dějiny lyžování v Orlických horách jsou sepsány osobitým způsobem paní Jarmily Haldové, která je doplnila i krásnou ilustrací, v Sedloňovském Almanachu. O historii skuhrovského lyžování a oddílu lyžování jsem se nejvíce dozvěděl v Dějinách lyžování ve Skuhrově nad Bělou, které sepsal z kronik zakladatel oddílu Vladislav Michl v roce 1997. Ne méně zanedbatelným zdrojem informací byla kniha Skuhrov nad Bělou – 725 let, kde se píše o historii Skuhrova nad Bělou a rovněž i o historii skuhrovského sportu a o významných osobnostech Skuhrova nad Bělou. Cenným zdrojem byl rozhovor s Josefem Michlem, který práci okořnil o některé detailní informace.

Muzeum zimních sportů, turistiky a řemesel v Deštném v Orlických horách

Uprostřed obce Deštné v Orlických horách, v těsné blízkosti kostela sv. Maří Magdalény, nalezneme zajímavě koncipované muzeum. Patří mezi nejmladší ve Východočeském kraji. Muzeum bylo otevřeno v prosinci roku 1990 za přítomnosti tehdejšího ministra kultury Milana Uhde a sochaře a spisovatele Vladimíra Preclíka. Je výsledkem dvacetileté práce Vlastivědného aktivu, který zde působil. Všechny jeho expozice byly vybudovány svépomocí, stejně tak nápadité a citlivě řešené výtvarné provedení.

Všechny muzejní exponáty pocházejí z darů místních obyvatel a občanů, žijících v Orlických horách i těsném podhůří. Vstupní expozice přibližuje dávnou historii obce, ještě z doby Karla IV. Malý Slavín představuje významné osobnosti, které se v místě či blízkém okolí narodily nebo zde působily. Expozice řemesel připomíná řezbáře, výrobce dřevěných krabiček z lubů, sítaře, hrnčíře, bednáře, uhlíře, kteří pálili dřevěné uhlí v milířích, barvíře látek, kameníky, kamnáře, výrobce šindelů, cihel z pilin a vápna i dalších.

V prvním patře je umístěna ve velkém sále rozsáhlá sbírka předmětů z historie zimních sportů. Obsahuje prastaré sněžnice, dlouhé a široké lyže s dlouhými špicemi, bambusovým vázáním a jednou holí, lyžařskou výstroj, dopravní i sportovní sáně všech druhů. Dokládá také mnohaletou aktivní a prospěšnou preventivní i záchrannou činnosti Horské služby. Vyzdvihuje úspěšnou závodní i reprezentační činnost skuhrovských běžců, včetně Orlického maratónu, velké mezinárodní závody Ski Interkritérium Říčky,

mistrovství světa žáků a žákyň ve sjezdu. Věnuje pozornost modernímu závodu motoskjeringu, závodu na skútrech, ale i psích spřežení.

Vyvrcholením expozice je ucelená kolekce z historie a současnosti skibobového sportu, držící primát ve světě. Za všechny úspěšné závodníky, odchovance z dešenské líhně státní reprezentace, oslovuje návštěvníky svými trofejemi Irena Francová-Dohnálková, devěťadvacetinásobná mistryně světa.

Zajímavé doklady z historie organizované turistiky v Orlických horách vedou návštěvníka do expozice, věnované přírodě Chráněné krajinné oblasti Orlické hory. Další velký sál zahrnuje dvě expozice. První je věnována ruční textilní výrobě ze lnu a bavlny, oděvům, které nosili místní horalé, síťování, pletení punčoch a dalším.

Druhá expozice je zaměřena na orlicko-horské sklářství. Je pojata jako badatelská laboratoř z historie sklářství, dokládající výsledky více jak dvacetileté badatelské práce, včetně pětiletého archeologického výzkumu na zaniklé sklárně, ležící na samém hřebenu Orlických hor ve výši 940 m nad mořem.

Ve sklepním prostoru překvapí nová expozice Mlýny na Zlatém potoce ve sklepním prostoru. Děti s rozzářenýma očima se přivítají se staříčkým a usměvavým vodníkem, který sedí na stavidle a hlídá své rybí dcerušky, stejně tak dušičky, uložené pod neprodyšnými poklopy barevných hrnečků.

Další expozice zachycuje vývoj praní prádla, od dřevěných plácaček, přes plechové necky s valchami, až po mechanické pračky s ručním mandlem. Expozici doplňuje kolekce žehliče a šatních ramínek.¹⁶

Nyní je expozice turistiky a zimních sportů značně zmenšena z důvodů výstav uměleckých předmětů. Muzeum můžu vřele doporučit jako zpestření a kulturní vložku při pobytu v Orlických horách, nebo jako náplň volného odpoledne při lyžařských kurzech.

4 Metody práce

Přímá metoda

Je to prostý popis skutečností. Daný problém jsem popisoval pomocí více či jednoho pramene.

Diachronní metoda

Daný jev jsem zkoumal v závislosti na časovém vývoji.

Indukce

Metoda empirického studia jevů, která přechází postupně od jednotlivin k obecnějším faktům. Při své práci jsem našel jednotlivé vlastnosti a ty jsem pak zobecnil v celku.

Progresivní metoda

Jednoduše se postupuje podle časového vývoje. Tedy od minulosti po současnost.

Synchronní metoda

Tato metoda se nesoustředí na čas, ale na místo. Jednotlivé skutečnosti jsem zkoumal na více místech současně a vyvozoval ze získaných informací obecnější skutečnost.

Obsahová analýza

Je to metoda získávání informací a materiálů z více pramenů. Ve své práci jsem se snažil použít všechny možné zdroje. Od odborné literatury, kronik, dobového tisku, materiálů Muzea zimních sportů, turistiky a řemesel, po fotografie pozůstatků zaniklých sportovišť získaných fotografováním v terénu.

5 Orlické hory

Orlické hory a Podorlicko leží v severovýchodní části Čech. Z větší části se nachází v okrese, jehož správním městem je Rychnov nad Kněžnou.² Orlické hory mají ráz ploché hornatiny a jsou součástí Sudetské soustavy. Klenou se ve směru od severozápadu k jihovýchodu mezi tzv. Sudetským mezihořím a Štítskou brázdou. Směrem do východních Čech se jejich hřeben zvolna ztrácí v Orlické pahorkatině. Protější svahy do Orlického Záhoří bývají kratší, o to však prudší. Za horním tokem Divoké Orlice probíhá paralelní hřeben polských Bystřických hor (Góry Bystrzyckie).¹

Na délku měří orlicko-horský hřeben zhruba 50km, jeho největší šířka je přibližně pětínová. Rozloha hor jenom lehce přesahuje 340 km², průměrná výška hor je 710 m. n. m. Nejvyšší vrcholy se vypínají na severovýchodě masivu hor, konkrétně v tzv. Dešenské hornatině. Jsou to zejména vrcholy Vrchmezí 1084 m. n. m. , Tetřevce 1043 m. n. m. a absolutní primát zde patří Velké Deštné, dosahující vrcholem 1115 m. n. m.

Tento kraj, z východu ohraničený a chráněný hřebenem Orlických hor, který Orlickou pahorkatinou postupně přechází do nížin Labe, byl pojmenován po tocích řek Divoké a Tiché Orlice, které mají soutok nedaleko města Týniště nad Orlicí.²

Severozápadní část hraničního hřebene tvoří Evropské rozvodí mezi Severním mořem a Baltem. Tato důležitá hranice u Šerlichu prudce uhýbá k severu na polské území. Českou část Orlických hor tak odvodňují výhradně pravostranné přítoky Orlice a, po soutoku Labe s Orlicí v Hradci Králové, Labe. Orlice má v horní části toku dvě téměř stejně velké zdrojnice. Divoká Orlice pramení v oblasti polského rašeliniště Czarne Bagno, Tichá Orlice se rodí blízko

rozvodí Severního a Černého moře v nejzápadnějším výběžku Hanušovické vrchoviny. Z jihozápadních svahů nejvyšší části hor stékají drobnější toky Olešanka, Bělá, Zdobnice, Říčka a Hvězdna.¹

Na Divoké Orlici pod Kláštercem nad Orlicí byla v 30. letech 20. století napuštěna dvojstupňová přehradní nádrž Pastviny – Nekoř, která plní především regulační, energetickou a rekreační funkci.¹

Dlouhou dobu toto území pokrýval pohraniční prales, krom několika míst, kde byl přerušeny obchodními stezkami, které zabezpečovala soustava strážních hradů. Procházela tudy obchodní cesta vedoucí do Kladska, stezka Bystřická a odbočka významné stezky Trstenické. U starých cest a stezek, především v blízkosti říčních brodů, můžeme hledat počátky prvních měst rychnovského okresu. Trvalá sídla vznikala i při feudálních sídlech mocných šlechtických rodů, které z pověření krále kolonizovaly. V 13. Století to byly zejména dva významné panské rody – Drslavici a páni z Drnholce. V té době již začala vystupovat řada podorlických měst a městeček jako přirozená střediska řemeslné výroby a obchodu. Zde lze uvést především Rychnov nad Kněžnou, Dobrušku, Kostelec nad Orlicí, Vamberk, Solnici a Potštejn.²

Orlické hory nepatří mezi nejvyšší české hory, jsou však neobyčejně malebné a rovnoměrně rozložené. Střídají se tu rozsáhlé lesní porosty s holými částmi, květnaté louky a hluboká údolí s hřebenovými rašeliništi a horskými bystřinami,¹ což z nich činí báječné místo pro turistiku a pro provozování zimních sportů.

6 Počátky lyžování v Čechách a v Orlických horách

6.1 Počátky lyžování v Čechách

Počátky lyžování, nebo i lyžařství, jak se tento sport dříve nazýval, nalezneme v druhé polovině 19. stol. V 60 letech se v Čechách začínali zakládat různé spolky a mezi nimi také spolky a kluby zaměřené na sport. Šlo o nový světový trend pokrokového myšlení zaměřený na tělovýchovu a sport. Uskutečňovat hlášané ideály nebylo jednoduché, protože se potýkaly s nepochopením konzervativní společnosti a s nedůvěrou úřadů a církve. Toto se však povedlo průkopníkům českého sportovního hnutí a zakladatelům tělovýchovných spolků a sportovních klubů Dr. Miroslavu Tyršovi, Dr. Jiřímu Stanislavu Guthovi-Jarkovskému a jeho nejbližšímu spolupracovníkovi Josefu Rosslevi-Ořovskému. Dokázali podchytit tento světový trend a plnit jeho program a poslání v Čechách a to v době těžkého národnostního útlaku rakousko-uherské monarchie.

Tím jak se měnila doba a přibývalo maloburžoazie, dnešní střední třídy, navazovalo se více zahraničních obchodních, ale i kulturních styků. Byla to vhodná doba pro organizování tělovýchovy a různých sportů v masovější míře. V r. 1862 zakládá M. Tyrš české spolkové tělovýchovné hnutí Sokol. V 70. a 80. letech zavádí maloburžoazie spoustu sportovních odvětví a mezi nimi i Český bruslařský a veslařský klub ustanovený v r. 1875. V r. 1883 jsou založeny dvě ústřední sportovní organizace a to Česká ústřední jednota velocipedistů a Ústřední jednota veslařská v Čechách. Tyto sportovní jednoty byly prvními sportovními svazy v Rakousku – Uhersku.

Od 70. let již byl ve střední Evropě lyžařský ruch a Češi byli v řadách průkopníků. Nejdůležitější osobou, která měla mezi českými průkopníky

prvenství byl Josef Rossler – Ořovský,³ syn pražského velkoobchodníka, iniciativní člověk propadlý sportu, sám aktivní sportovec, schopný organizátor, který byl u položení základních kamenů většiny sportů u nás, např. : bruslařství, kanoistiky, tenisu, kopané a především lyžování. ⁴ Zrod lyžování byl tak trochu náhodou. Osmnáctiletý Ořovský, v té době závodní bruslař a junior Veslařského klubu „Blesk“ Praha, napsal různým sportovním firmám do Kristianie (nynější Oslo) a do Stockholmu o nabídky sportovního vybavení, především bruslí. Jenomže firma Heyde a Gustavson zkomolila název Bruslařský klub na „Bruslaer Ski Klub“ a poslala Rossleru - Ořovskému krom nabídky bruslí, také nabídku lyží. Rossler - Ořovský neváhal a vedle dvou párů bruslí objednal také dva páry lyží. Celníci nikdy lyže neviděli, tak proclili lyže jako vesla a ty se pak 5.1. 1887 dostaly k Rossleru – Ořovskému. Jednalo se o dva typy lyží, norský typ s tzv. „pobindingem“ což bylo vázání z rákosu a finský typ s dlouhými řemeny.

Již druhý den od převzetí zásilky šel Rossler – Ořovský lyže vyzkoušet na dvůr domu v Jindřižské ulici 7, kde měl jeho otec drogistický velkoobchod. Po setmění šel Ořovský se svým bratrem na Václavské náměstí a sjížděli od Muzea 700m dolů až na Můstek. V následujících dnech podnikal Ořovský s partou Bruslařů a svým bratrem, i přes výsměch Pražanů, výlety do okolí Prahy. První historicky ověřené kroky na lyžích v Čechách tedy uskutečnil Rossler - Ořovský a to kupodivu v Praze.³

Ještě v roce 1887 založilo 14 Pražanů Ski klub při Pražském Bruslařském klubu. Klubu se ale finančně příliš nedařilo a několik let strádal. Poté se do Prahy dostaly zprávy o lyžování v Krkonoších. Lyže se v Čechách totiž neobjevily na jednou místě, ale šířily se náhodně a nezávisle na sobě. V r. 1886 s objevily první lyže na Žďársku. Zkoušeli je tam učitel Houdek a lesník Resch

z Křižánek, kteří se o nich údajně dozvěděli v časopise Českého Muzea. Byli to většinou učitelé, kteří si uvědomili funkci lyží a význam toho sportu vůbec.

Hrabě Harrach měl také již před rokem 1892 jeden pár lyží, které mu poslal baron Frijs. Byl to pár lyží švédského typu, tyto lyže však měřili 3,3 m a každý si jistě dovede představit, jakou musely mít hmotnost a jak těžko se musely ovládat. Vyzkoušel je hajný z Jilemnice a shledal je příliš dlouhými. Dne 17.12.1892 objednává harrachovská lesní správa v Horní Brané přes hraběcí kancelář ve Vídni dva páry hotových lyží od firmy Gansterer z Theneburgu v Dolních Rakousích a od firmy Bratří Thonetových. Tyto lyže sloužily jako vzor pro využití v lesním hospodářství, avšak současně si je objednal u bratří Thonetových i učitel z Dolních Štěpanic Jan Buchar.⁵

Jan Buchar byl mimo jiné významný organizátor, propagátor a zakladatel lyžařské a pěší turistiky v Krkonoších. V roce 1889 založil v Jilemnici odbor KČT a byl spolu s hrabětem J.Harrachem, F.Reichlem a lesmistrem L.Šmídem u zrodu krkonošského Lyžařství. Ke konci roku 1892 se sám, na právě získaných lyžích, vydal na túru na vrch Žalí a započal tím nové období zimní lyžařské turistiky a později zimního sportu v Krkonoších. Psal do časopisů, organizoval téměř všechny učitele z Krkonoš a zimní výuku tělovýchovy praktikoval na lyžích. Jan Buchar vykonal velký kus práce lyžařské, turistické, národní, výchovné, publicistické a organizační. Štěpanickou školu učinil za své 40leté činnosti také slavnou.⁶

6.2 Počátky lyžování v Orlických horách

Lyžování se stalo zábavou i sportem pro maloburžoazii, ale zároveň i praktickým dopravním prostředkem pro široké vrstvy obyvatelstva našich hor.

Z toho důvodu si nejspíš revírník Gabesam z Českomoravské vrchoviny v r. 1897 přivezl z Vídně norské lyže. Stejně tak jistý důvod měl i kníže Josef Colloredo Mansfeld, který viděl tento způsob dopravy v Norsku a dal si odtud poslat lyže na zkoušku. Kníže se snažil přes svého nadlesního Maxe Rittea Von Uiblaggera v Sedloňově zavést nový dopravní prostředek v první řadě mezi své lesní zřízence a drvoštěpy.

Obrázek 1: Původní lyže s bambusovým vázáním z 90. let 19. století

První výrobce lyží v Orlických horách byl truhlář Hartman ze Sedloňova. Lyže byly širší než pozdější modely, vázání tvořila dvě železná oka, do kterých se vsunul ohnutý rákos ve tvaru boty. Vzadu na oblouku rákosu byl přivázán motouz nebo řemínek, kterým se lyže připevnilo k botám. Místo holí se používala jedna tyč, která se často vyráběla z lísky. Na konci tyče byla okovaná špice opatřená dřevěným kotoučkem. Tyč sloužila k odpichování vpřed i k brzdění. Při jízdě z kopce si na ni lyžař obkročmo sedl, pevně se tyče držel rukama a tak brzdil. Rytíř von Uiblagger se staral o výcvik personálu, ale i děti a ostatních zájemců. Děti byly lyžemi nadšeny a naučily se je ovládat dříve než staří dřevaři.⁵

6.2.1 První lyžařský závod v Sedloňově v Orlických horách

Dne 14.2.1897 se v neděli odpoledne konal první lyžařský závod v Sedloňově. Patronem závodu byl kníže Josef Colloredo-Mansfeld a závod pořádal správce polesí rytíř von Uiblagger. Účastníky závodu byli členové knížecího personálu a školní mládež ze Sedloňova a Olešnice. Do závodu nastoupilo 34 chlapců ze Sedloňova a 8 z Olešnice. Dívky nezávodily. Pro všechny závodníky byly připraveny ceny. Pro lesníky to bylo 12, 8, 4 a 3 koruny, pro žáky, kteří byli rozděleni do dvou kategorií, bylo cen pět: pro větší 8 korun, lyže a 5 korun, pro menší lyže a 3 koruny. Závodníci vyrazili od Vogelova hostince k myslivně na Steinberku (dnešní Kamenný vrch), kde byl start. Knížecí personál jel trať dlouhou 11,7 km, která vedla od myslivny (720 m. n. m.) na Vrchmezi (1 081 m. n. m.), dále byla trať vedena 1,8 km dlouhým 30 % stoupáním. Dále byly na trati tři překážky. V jaké podobě byly, není bohužel známo. Ten den se mírně oteplilo, sníh byl vlhký a značně se lepil na dřevěné skluznice lyží, proto závod trval 1,5 hodiny. Větší chlapci měli připravenou trať 3,4 km dlouhou, z toho byly 2km vedeny 25% stoupáním a překážky byly na šesti místech. První z chlapců byl v cíli za 28 minut. Na menší chlapce čekala trať dlouhá 1km s malým stoupáním a první byl v cíli za 8 minut. Ceny předávali rozhodčí a úvodní a děkovné řeči se ujali rytíř von Uiblagger a řídící učitel Franz Swoboda. Za doprovodu hudby byla zpívána národní hymna a večer se v hostinci konala tancovačka, kde už nebylo žactvo a pan řídící Swoboda dění na tancovačce ve školní kronice zamlčuje.

U závodu v řadách přihlížejících bylo mnoho návštěvníků z blízkého i dalekého okolí. Mezi nimi i knížecí a sousední úředníci z Opočna. Řídící Swoboda lyžování velmi fandil a hned pochopil jeho význam jako zdraví prospěšného sportu, který by se měl ze stran učitelů pěstovat a podporovat. Dále v lyžích viděl výborný dopravní prostředek sloužící dětem i dospělým, jak

pro zlepšení školní docházky, tak i k růstu hospodářského ruchu na horách. Největší zásluhu o zavedení lyžování do Orlických hor jednoznačně připsal po zásluze členovi místní školní rady a správci polesí rytíři von Uiblaggerovi. Dobře zorganizovaný závod a velké množství hostů z okolí přispělo k šíření lyžování do Olešnice a dál do Orlických hor.⁵

6.2.2 První lyžařský klub v Orlických horách

V 90. letech 18. století dochází k prudkému rozvoji německých sportovních klubů v Čechách. Tím, že velkou část obyvatelstva Orlických hor tvořili Němci, není náhodou, že i první lyžařský klub v Orlických Horách byl nejspíš německý klub Šíp (Pfeil) z Českých Petrovic, založen roku 1895. Na přelomu roku se v Petrovicích konaly lyžařské slavnosti, běhy na lyžích přes překážky a skoky. To byla jistě inspirace pro vznik spolku zimních sportů Dub (Eiche) v Bartošovicích v Orlických horách zanedlouho potom.

Špatná dopravní dostupnost a ekonomická zaostalost Orlických hor způsobovala, že Orlické hory zůstávaly dále mimo zájem turistů. To však nebylo zábranou pro šíření lyží jako nového, moderního, praktického dopravního prostředku, ale i jako sportovního náčiní dále do hor, jako tomu bylo i na jiných místech v Čechách⁵.

Čeňek Chyský, což byl český historik a středoškolský pedagog, který v letech 1907 -1921 působil jako gymnaziální profesor v Rychnově nad Kněžnou⁷, konstatuje ve své knize o lyžování v Orlických horách všeobecnou znalost jízdy na lyžích u většiny domorodců. Dále píše, že jezdily i ženy a nejednalo se o sportovní lyžování, ale o snadnější přesun po zasněženém terénu. Používalo se silné hole, na kterou si jezdci v prudkém svahu sedli a tak sjeli všechno, přes ostrou lesní zatačku, po zledovatělé cesty. Mládež dělala na lyžích hotové divy.⁸

7 Skuhrov nad Bělou

Obec Skuhrov nad Bělou se rozkládá na ploše 1 663 ha v nadmořské výšce 379 m n. m. Počet obyvatel se pohybuje kolem 1 050 osob. Obec leží v údolí řeky Bělé v podhůří Orlických hor. Vzdušnou čarou je 7 km severovýchodně od Rychnova nad Kněžnou a je často označována jako brána Orlických hor. Náleží k ní místní části Brocná a Svinná. Deštné v Orlických horách, největší středisko zimních sportů v Orl. Horách, je vzdáleno 11 km.

V době kolonizace vzniklo ve zdejším podhůří Orlických hor několik hradů, jejichž zbytky jsou ještě dnes patrné. Jsou to hrady Skuhrov, Nový hrad (neboli Klečkov) a Hlodný. V podhradí se začali postupně usazovat první zemědělci a dali tak vzniknout obci, která nese jméno po onom hradu Skuhrov. Údolím řeky Bělé vedla v dávných dobách obchodní stezka do Kladska a Slezka a jmenované hrady ji měly střežit. Poprvé se o Skuhrově píše roku 1279 v Dalimilově kronice. V této době sídlil na hradě Mutina z rodu pánů z Dobrušky. V nadcházejících staletích se obec začala slibně hospodářsky rozvíjet. Bohužel během třicetileté války poznamenal Skuhrov značný úpadek. Nový rozkvět přišel až v 18. století spolu s průmyslovou revolucí a začal se rýsovat budoucí průmyslový charakter obce. Na řece Bělé se začaly budovat hamry, které zpracovávaly železnou rudu těženou v okolí Skuhrova. Na sklonku 18. století zde z bývalého hamru vyrostla železárna, která nesla název Růženina huť. V roce 1817 ji koupil František Kolovrat Liebštejnský a zcela ji přebudoval. Růženina huť se již tehdy proslula svými výrobky. V r. 1897 kupují tento závod bratři Porkertovi. Podnik se postupně přebudoval na slévárnu šedé litiny a byl modernizován. Tento podnik se stal základem budoucí prosperity firmy J. Porkert. S rozvojem průmyslu ve Skuhrově se pochopitelně rozvíjely i drobné živnosti, řemesla, obchod, spolkové, osvětové, kulturní i tělovýchovné

činnosti. Obec je svým umístěním vhodným východiskem pro pěší i cykloturistiku po orlickém podhůří a do Orlických hor.

8 Počátky lyžování ve Skuhrově nad Bělou

První zmínky z dějin tělesné výchovy jsou o lyžování zaznamenány na den 19.1. 1923. Tímto dnem jsou potvrzeny stanovy samostatné tělovýchovné jednoty Sokol s odborem lyžování. Odbor byl oficiálně založen až v roce 1931. Činnost odboru však nejspíš nepřesáhla oblast regionu, protože se o ní nepodařilo nic podstatného zjistit. V poválečném období, před r. 1950, bylo pořádáno několik lyžařských závodů, kde závodili především žáci místní školy. V r. 1953 byla ustanovena DSO Spartak Skuhrov nad Bělou s oddíly lyžování, odbíjené ledního hokeje a s odborem ZRTV. V zimě roku 1954 bylo vybráno několik učňů z místní továrny na lyžařské závody v běhu do Trutnova v rezortu uč. Dorostu. Umístění na závodech bylo průměrné, nicméně jich bylo dosaženo bez tréninku a potřebného vybavení. Závody podpořily zájem na oživení místního oddílu lyžování a začalo se s pravidelnou činností. Zprvu na úrovni cvičitelské, později až na speciální úrovni přípravy vedené trenéry. Největší podíl na osvětě v oblasti lyžařského tréninku měla Květa Lelková z Havlovic, která do Skuhrova dva roky dojížděla, pomáhala sestavovat tréninkové plány a dala základ pořádání závodů na velice dobré úrovni.¹⁰ Květa Lelková byla všestranná sportovkyně, věnovala se atletice, plavání, cyklistice a především lyžování. V r. 1937 se stala na trati 8km první mistryní ČSR v běhu na lyžích. Celkově získala 6 mistrovských titulů v běhu na lyžích a tři v trojkombinaci (běh, sjezd, slalom). Po ukončení závodní kariéry se věnovala trenérství v Trutnově.⁶

8.1 Výstavba prvního lyžařského vleku v Orlických horách

Krásná příroda i dobré sněhové podmínky daly podnět k tomu, aby se v Deštném začala budovat potřebná lyžařská zařízení. Deštné – Zákoutí v té

době nemělo žádnou dlouholetou lyžařskou základnu,¹⁰ bylo to dáno poválečným odsunem většiny německého obyvatelstva a následnou náplavou obyvatel z celého Československa, kteří většinou na lyžích nikdy nestáli.¹¹ První sjezdová dráha ze Zimního kopce byla vytyčena a vykácena z iniciativy lyžařů z Dobrušky a Třebelchovic v roce 1950. Na vlek, který by umožnil její využití čekali lyžaři dalších sedm let. Tehdy se podařilo p. Jiřímu Vackovi z Dobrušky sdružit partu lyžařů z tehdejšího okresu Dobruška a Rychnov nad Kněžnou.

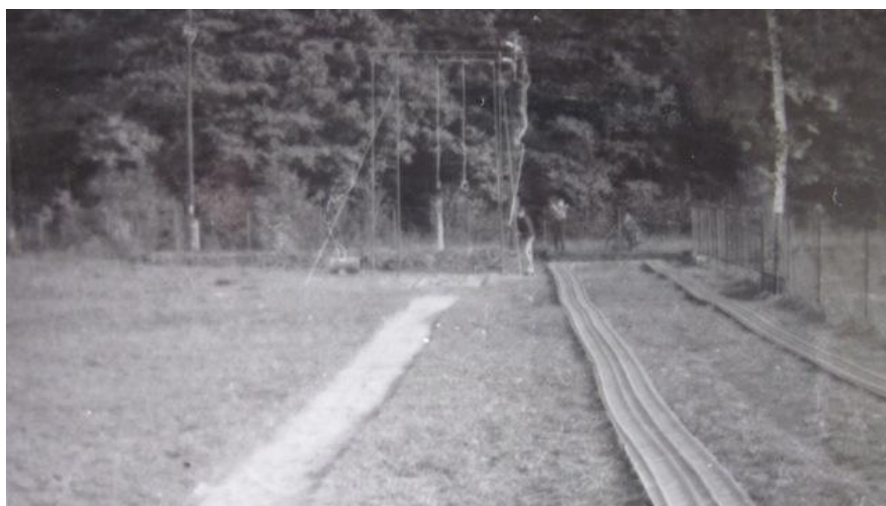
Nadšenci r. 1957 v podzimních měsících zahájili amatérskou výstavbu prvního lyžařského vleku v Deštné v Orlických horách.¹⁰ Vlek stál u Hotelu Praha v Deštném.¹³ Podstatnou část brigádníků tvořili i lyžaři ze Skuhrova nad Bělou.¹⁰ Vlek byl údajně okopírován a vyroben u nás podle francouzského vleku, který sloužil na ZOH v Cortine d'Ampezzo 1956. Vlek nebyl příliš podařený, neustále se testoval, padalo z něho lano a lyžaři měli potlučené hlavy.¹¹ V té době byly většinou pořádány závody spolčené a závodník v nich absolvoval běžecké i sjezdové disciplíny. Byla tak založena tradice pořádání závodů pod názvem Orlický pohár. Podmínky však pro lyžování nebyly ideální a oficiální instituce pro uvedenou činnost mu také nebyly moc nakloněny.¹⁰

9 Spartak Skuhrov nad Bělou v letech 1963 - 1969

V roce 1963 se stal Spartak Skuhrov n. Bělou v rozvoji tělovýchovy nejaktivnější složkou. V tomto roce došlo k výrazným změnám. Odešli někteří funkcionáři i závodníci a ti, kteří zůstali, se specializovali na závodní lyžování. Velkou prověrkou funkčnosti oddílu bylo uspořádání okresního přeboru v běhu na lyžích a současně druhého kola Československých sportovních her. Oddíl se tohoto úkolu zhostil velmi dobře. V lyžařské sezoně 1963 získali členové oddílu 56 odznaků " LYŽAŘ ČSSR " .¹⁰

Vybudování umělé běžecké dráhy

V témž roce byla u místní slévárny vybudována umělá běžecká dráha. Dráha byla 150m dlouhá, poskládaná z dvoumetrových desek, zhruba 0,5m širokých, které byly zapuštěny v terénu. Na prknech byla přibitá lepenka a na lepence byla zvlněná umělá hmota, která se používala v olověných akumulátorech jako přepážka. Klubu této hmoty se nechalo rozmotat na desky.

Obrázek 2: Umělá běžecká dráha ve Skuhrově v roce 1963

Stopu tvořily latičky přibité na povrchu. Na konci dráhy byla jaká-si točna, na které si lyžař odšlápl a jel po druhé stopě zpět. Lyže na dráze neměly příliš dobrý skluz a tak se na dřevěné skluznice zkoušely lepit a přibíjet pásy umělé hmoty, linolea a prostě všechno hodící se, co bylo po ruce. Nakonec lyžaři začali mazat dráhu motorovou naftou smíchanou s olejem a vodou. To už se prý celkem podobalo skluzu na sněhu. První taková dráha byla postavena ve Vrchlabí a v ČSSR byly prý takové dráhy asi jen dvě nebo tři. Dráha umožnila trénink na lyžích už v podzimních měsících a trénovalo se ní asi čtyři roky.¹¹

Specializace na běžecké disciplíny měla úspěch a již v sezóně 1964 – 65 obsadili členové skuhrovského Spartaku všechna první místa v okresním přeboru mládeže. K nejcennějším úspěchům této sezóny patří 4. místo Hany Bohuňkové na krajském přeboru mladších žákyň, 5. místo Josefa Serbouska na krajském přeboru mladších dorostenců a jeho start na přeboru republiky. V průběhu zimy se závodníci oddílu zúčastnili 19 závodů. Získali jednu první výkonnostní třídu, tři druhé s tři třetí výkonnostní třídy v kategorii dospělých. U mládeže to byly dvě první a osm druhých výkonnostních tříd.

Obrázek 3: Plakát závodu „Orlický pohár“ z roku 1964

1.4. 1967 byla při TJ Spartak Skuhrov nad Bělou zřízena lyžařská základna. Ze širokého okolí do ní bylo zařazeno 7 ml. žáků, 10 st. žáků, 2 st. žákyně, 2 ml. dorostenci, 2 ml. dorostenky, 4 st. dorostenci, 1 st. dorostenka, 3 junioři, 1 juniorka, 5 mužů a 4 ženy, celkem 41 závodníků. Finanční pomoc OV ČSTV a ZV ROH Orlických strojůren ve Skuhrově nad Bělou umožnila soustředění nejlepších závodníků a vytvoření lepších tréninkových podmínek. Začalo se trénovat celý rok a po vytvoření osvětlení na tréninkové louce i dvoufázově. Úroveň trénovanosti se prověřovala na přespolních bězích se závodníky ze sousedních oddílů. Závodilo se v Rychnově nad Kněžnou, Skuhrově nad Bělou, Machově a v Náchodě. Podle výsledků bylo zřejmé, že závodníci jsou na srovnatelné úrovni. V kategorii dospělých závodili skuhrovští ve II. lize.

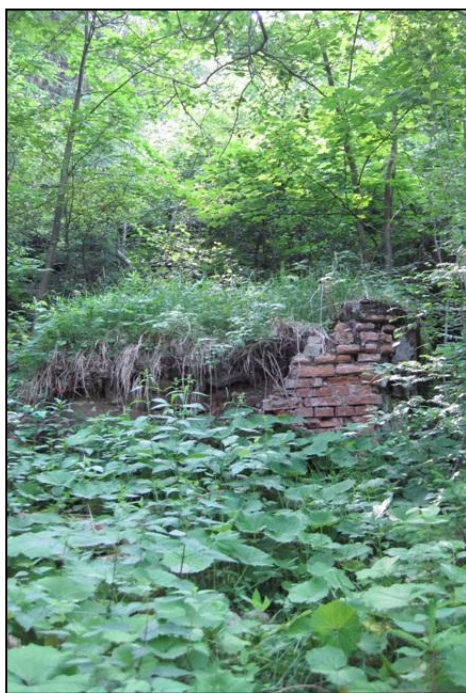
26.12. 1967 pořádal Sokol Horní Branná závod za účasti 150 štafet z celé republiky. Ženy obsadily 9. místo, muži byli na místě 27. Mezi družstvy II. ligy to bylo pěkné 5. místo. Skuhrovští dále startovali v Žamberku, Kořenově,

Vrchlabí, Harrachově, Skuhrově nad Bělou, Pomezních boudách, Klášterci nad Orlicí, Rokytnici v Orl. horách, Náchodě, Svobodě nad Úpou, Štrbském Plese a Liptovském Mikuláši.

Nejvýznamnější akcí roku 1969 bylo uspořádání celostátních přeborů sportovců vesnických Tj. Běžecké závody zajišťoval lyžařský oddíl Spartaku Skuhrov nad Bělou.

9.1 Výstavba lyžařského skokanského můstku

Zvláštní historii měla stavba skokanského můstku. Stavba byla zahájena v r. 1954 – 58, kdy byly částečně provedeny zemní práce a vystavěna hlavní ocelová konstrukce nájezdu a doskočiště. Po několikaletém přerušení prací byl v roce 1965 vypracován investiční úkol na dokončení výstavby. Projekt vypracoval přední odborník v ČR pro stavbu můstků architekt Karel Jarolímek.¹⁰ Karel Jarolímek byl jednou z velkých postav českého lyžařství a první postřehy o technice běhu a skoku si přivezl ze závodů z Holmenkollenu v r. 1914.⁶

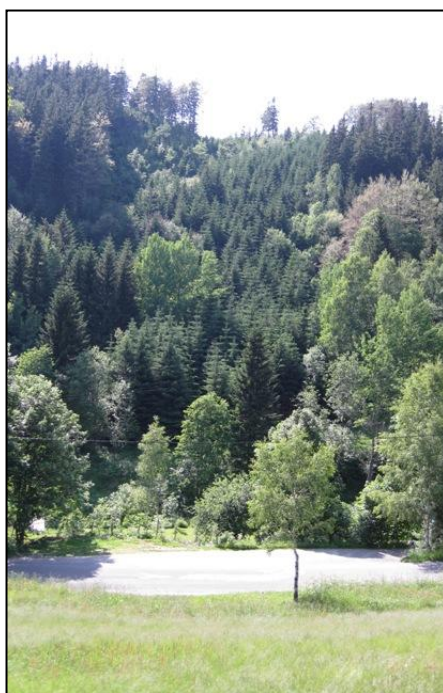

Obrázek 4: Pozůstatky zdiva skokanského můstku v Deštném, 15.6 2011

Realizace projektu se uskutečnila v roce 1966, jeho dokončení o dva roky později. Technické zajištění prováděli lyžaři ze Skuhrova n. Bělou s pověřením sekce lyžařů OV ČSTV, kde hlavní byl p. Vacek z Dobrušky. Dostavba byla zajišťována prostřednictvím MNV Deštné. Současně při stavbě můstku byl vytyčen a odlesněn slalomový svah. Můstek byl z velké části v termínu

dokončen.¹⁰ Můstek ležel za říčkou Bělou v Deštném – Zákoutí. Po doskoku se při dojezdu přejíždělo po mostku přes řeku a skokani zastavovali až na nynější cestě z Deštného do Orlického záhoří, která byla v té době v zimě neprůjezdná, takže na ní nebyl provoz.

Na můstku se konalo jen pár závodů. Na zahajovacím závodě byl přítomen i skokan na lyžích Josef Metelka.¹¹ Můstek se po konání pár závodů přestal využívat. Za tím stály ekonomické důvody, zastaralé technické parametry můstku,¹⁰ můstek údajně podle J. Metelky vyhazoval, a v neposlední řadě i povoděň, která strhla přemostění přes řeku. Podobný osud postihl i slalomový svah, který byl dobrý, ale snad nikdy se na něm nelyžovalo a nakonec byl opět zalesněn.¹¹

Obrázek 5: Obrys zaniklého slalomového svahu v Deštném, 15.6. 2011

10 Spartak Skuhrov nad Bělou v letech 1970 – 1979

V roce 1970 byl vlastními silami skuhrovských lyžařů vybudován lyžařský vlek na cvičné louce v Debřecích.¹⁰ Tento vlek se v prvních letech hojně využíval jak místními dospělými, tak především mládeží. Louka se místními nazývá „lipanka“, avšak mládež jí podle tvaru lesíka na jejím konci začala říkat na Podkově. Bylo zde zřízeno dokonce i osvětlení, takže se lyžovalo i večer. Následovalo však několik špatných sezón, přestal být sníh a toto sportoviště, které sloužilo především veřejnosti, zaniklo.¹¹

K dobrým výsledkům tohoto roku patřilo 4. místo Zdeňka Hlaváčka na přeboru ČSR v lyžování a 1. místa Marie Michlové, Pavla Michla, Jiřího Bubeníčka a Zdeňka Hlaváčka v celostátním přeboru v přespolním běhu ve Frýdku – Místku. Skuhrovští byli druhým nejlepším oddílem běžců v Orlické župě.

Výkonnostní úroveň lyžařského oddílu v tomto období potvrzuje výsledná tabulka družstev mužů v divizní soutěži z roku 1972:

1. Spartak Skuhrov nad Bělou	1 146 bodů
2. Spartak Police nad Metují	1 124 bodů
3. Rudá hvězda Hradec Králové	1 044 bodů
4. Rudá hvězda Pardubice	990 bodů
5. Baník Rtyně v podkrkonoší	858 bodů

V lyžařské sezóně 1974 – 75 startovali muži a ženy ve II. lize a konečné pořadí vypovídá o dobré úrovni trénovanosti spartaku Skuhrov:

1. Lokomotiva Trutnov
2. Slavia Brno
3. Spartak Skuhrov n. Bělou
4. Spartak Svratka
5. Lokomotiva Česká Třebová
6. Lokomotiva Šumperk
7. Spartak Police nad Metují
8. Slavoj Bruntál
9. Spartak Žďár nad Sázavou

Z jednotlivců si nejlépe v kategorii dospělých vedli Janeček, Koblížek, a Marie Michlová. Přeborníky okresu se ve svých kategoriích stali Hana Hermanová, Sylva Michlová, Kulštejn, Štěpán, Šmídová, Rolečková a Roleček.

Lepším výsledkům bohužel brání nedostatky v materiálním vybavení. Chybí jak sportovní výzbroj, tak finanční prostředky. Při nedostatku sněhu ve Skuhrově se musejí pořádat závody ve vyšších polohách, kde však není ani základní zázemí, např. v Luisině údolí. I přes to ale oddíl z malé obce Skuhrov držel krok s velkými oddíly z měst Trutnov, Brno, Hradec Králové a Žďár nad Sázavou, které měly daleko větší podporu.¹⁰

V roce 1976 se stalo součástí předsezonní přípravy 1. Letní soustředění ve Vysokých Tatrách 26.6. – 3.7. Ve Vysokých tatrách byli děti i dospělí. Za velmi krásného počasí dělali túry po horách, ze Skalnatého plesa Svišťovkou na Brnčálku a Kežmarskou chatu do tatranské lomnice, prošli doliny – mlýnickou, Mengusovskou, Furkotskou a Koprovou. Nakonec zdolali Kriváň. Prohlédli si též běžecké tratě na Štrbském plesu a Areál snů.

Děti poznaly mimo fyzické námahy mnoho krásného, vysokohorskou květenu i stáda kamzíků uprostřed našich velehor.¹²

Dalšími soustředění bylo na Pastvinách 21.8 – 28.8. a na Výrovce 28.11. – 5.12. Příprava těchto soustředění si vyžádala velikou práci, ale jejím výsledkem bylo utužení kolektivu a zvýšení trénovanosti. Do letní přípravy byly zařazeny vedle přespolních běhů i dálkové pochody. Širokou činnost umožňuje účinná podpora závodu a ZV ROH Orlických strojíren ve Skuhrově nad Bělou, základní školy a MNV ve Skuhrově nad Bělou a JZD 9. květen v Dobrém.

Obrázek 6: Trénink na kolečkových lyžích, Pastviny 1976

V roce 1977 se závodníci ze Skuhrova zúčastnili 21 závodů. Od přeboru oddílu až po I. Ligu. Získali devět prvních, jedenáct druhých a tři třetí místa. Družstvo dospělých startovalo v národní lize ve skupině B a skončilo mezi 10 účastníky na 8. místě. V celkovém hodnocení oddílů v ČSSR obsadil Spartak Skuhrov 20. místo z 33 hodnocených. V tomto roce získal také titul Vzorný Oddíl 1. Stupně.

93 členů měl oddíl Spartak Skuhrov v roce 1978, z toho 57 závodníků, 23 rozhodčích III. třídy, 6 trenérů III. tř. a 1 cvičitele III. tř. Závodníci v této sezóně obsadili 13 prvních, 4 druhá a 5 třetích míst. Nejhodnotnější bylo 1. Místo F. Janečka a M. Rolečkové na závodech II. ligy ve Svatce. Celkem bylo dosaženo 34 výkonnostních tříd. Dvacet dalších dětí splnilo podmínky a získalo odznak „Lyžař ČSSR“ . Národní podnik Orlické strojírny Rychnov nad Kněžnou v tomto roce vypověděl dohodu o spolupráci, čímž se dále zhoršily materiální a finanční podmínky. Nicméně byla zahájena stavba garáže v akci „Z“ ve Skuhrově nad Bělou u místní továrny, která je oddílu zázemím do nynější doby.

Trenérem družstva žáků v roce 1979 byl Josef Michl, starší dorost a dospělé vedl Ing. Meloun. Trénovalo se opět podle jednotného tréninkového plánu. Dlouhodobá soustředění byla v prostředí Spišské Magury a na Fučíkově boudě v Krkonoších. Velký sen se v tomto roce splnil třem skuhrovským závodníkům a to Ing. Lapáčkovi, Ing. Melounovi a Koblížkovi, když se zúčastnili známého masového Vasova běhu ve Švédsku. Téměř o 25 let později je následoval svou účastí na Vasově běhu další skuhrovský reprezentant Ing. Jiří Ehl.¹⁰

11 Spartak Skuhrov nad Bělou v letech 1980 – 1992

Nejlepšího umístění v roce 1980 dosáhla na přeboru ČSSR na Božím Daru v Krušných horách mladší žákyně Marta Paltugová, která vybojovala na dvoukilometrové trati 5. místo. Hodnotných výsledků tam dosáhly rovněž Irena Štencarová a Renata Šrůtková, v rámci kraje se dobře umístili Petr Mich a Edita Palgutová. Irena Štencarová se jako starší žákyně výborně umístila i v roce 1981, když v přeboru ČSSR v Zadově obsadila 5. místo v běhu na 3 a 4 km. Marta Palgutová byla ve stejném závodě desátá a dvanáctá.

Rok 1982 přinesl podstatné změny v členské základně. Odešli mnozí závodníci, především ze studijních důvodů. Zůstalo 48 členů, z toho závodilo 7 mužů, 1 starší dorostenec, 2 starší dorostenky, 1 ml. dorostenec, 2 ml. dorostenky, 3 st. žáci, 1 st. žákyně, 4ml. žáci, 1 ml žákyně, 7 nejmladších žáků, 4 nejmladší žákyně, celkem 33 závodníků. V žákovských kategoriích je však jen 6 dětí přímo ze Skuhrova nad Bělou. Na závodech se dobře umístila Marta Paltugová, která obsadila 4. místo na přeboru ČSSR a 3. místo v Českém poháru. Skuhrovští závodníci se také zúčastnili VIII. ročníku závodu hlídek mužů „ Po hřebenech Orlických hor „. Pořadatelem je Horská služba Orlické hory. Vedle náročné práce s organizováním sportovních činností, zajišťovali členové oddílu v tomto období také brigádnické opravy skříňového vozu Praga V3S, nově zakoupeného autobusu Škoda RTO, lyží, lodí a pracovali na dokončení stavby garáže pro autobus.¹⁰ Aby si oddíl polepšil, chodili často členové a závodníci oddílu na brigády do lesa, kde buď sázeli stromky, nebo les čistili. Tímto vydělané peníze však šly do společné kasy Spartaku Skuhrov, kam spadali i další sportovní odbory. A tak není k podivu, že si lyžaři museli vydělané peníze na valných hromadách Spartaku horlivě bránit, především před zdejším oddílem odbíjené.¹¹

V roce 1983 se na sportovních výsledcích podepsaly úbytek členů i nutnost získání a výchovy nových závodníků. Hodnota umístění se snížila, bylo získáno jen 17 výkonnostních tříd. Oddíl v tomto roce zakoupil sněžný skútr sovětské výroby, značky Buran (rusky bouře), pro usnadnění úpravy tréninkových a závodních tratí. Členové oddílu odpracovali za rok 4 568 brigádnických hodin. V dalších letech se podařilo počet členů oddílu zvýšit. Stav závodníků rostl především díky spolupráci se školami v okolí a s PO SSM při skuhrovské škole.

V roce 1984 pořádal Spartak Skuhrov nad Bělou krajský přebor žactva na Lomech a Orlický pohár se též konal na Lomech.¹⁰ Na lomech komplikovali činnost oddílu lesníci, protože převážná část tratí vedla zdejšími lesy. Traktorem rozježděné lyžařské stopy nebyly ničím výjimečným, kolikrát ale skuhrovským lyžařům ležel ve stopě i pokácený strom.¹¹

Ke konci roku 1986 měl oddíl 69 členů a z toho 54 závodníků. V sezoně 1985-86 zorganizoval oddíl čtyři soustředění: sjezd řeky Ohře z Cebu do Kadaně, vysokohorskou turistiku ve Vysokých Tatrách, letní výcvik u rybníka Branžež a zimní soustředění na mísečkách. Obětavě v tomto období pracovali trenéři: Petr Šrůtek, Josef Michl, František Janeček a Šárka Šrůtková. Jejich práce se postupně začala projevovat ve výsledcích závodníků.

Obrázek 7: IV. ročník Orlického maratónu, Deštné v Orl. horách 1988

40 závodníků, 6 trenérů III. tř. a 3 cvičitele III. tř. měl oddíl v roce 1988. Uspořádali pět, většinou týdenních, soustředění. Závodníci získali 15 výkonnostních tříd, zúčastnili se pěti přespolních běhů lyžařů a dvaceti lyžařských závodů. 19. března oddíl uspořádal v Deštném v Orlických horách štafetový běh 100 x 1000m a 20. března pak Orlický pohár.

Orlický maratón

Do tohoto období spadá jedna mimořádná událost. Roku 1984 vyhlásilo předsednictvo výboru lyžování ČÚV ČSTV novou celostátní soutěž – ligu dálkových běhů. Nadšení funkcionáři Spartaku Skuhrov nad Bělou, Horské služby Orlické hory a orientačních běžců Spartaku Rychnov nad Kněžnou se spojili k přípravě a splnění podmínek pro založení nové tradice běžeckého závodu na 40 km pro muže a 20 km pro ženy. Závod nazvali „Orlický maratón“

V roce 1989 měl lyžařský oddíl 57 členů, 6 trenérů III. tř. a 7 rozhodčích III. tř. Uspořádaná soustředění: Polsko Tatry – sjezd řek, Roháče, Rozkoš, Špičák na Šumavě a v prosinci Mísečky. Oddíl se zúčastnil 16 lyžařských závodů od

přeboru TJ až po NKZ a mistrovství republiky. 19.2. Spartak Skuhrov pořádal Orlický pohár a 5.2. Orlický maratón. Počet dosažených výkonnostních tříd: žactvo 10, dorost 2, dospělí II tř. 3, II tř. 7.

Jako přípravu na hlavní sezonu 1990 uspořádal oddíl lyžování týdenní soustředění na Slovensku ve V. Tatrách, na Dunajci, na Šumavě – Špičáku, na Rozkoši a na Horních Mísečkách. V dorostenkách obsadila Petra Letenská 3. místo v krajském závodě ve Vysokém n. Jizerou a v ženách Šárka Šrůtková na místě prvním. Dobré bylo i umístění na 12. místě Romana Prose na KP v M. Svatoňovicích. Velký úspěch zaznamenala Petra Letenská na přeboru ČSSR.

Lyžařský oddíl Spartaku Skuhrov n. Bělou byl pověřen pořádáním 7. Závodů orlické župy a Orlického poháru v běhu všech kategorií. Závod se konal 17.2.1991 v Deštném v Orlických horách. První místa obsadili Michaela Solilová, Milan Krunčík, Martin Křoustek, Roman Pross, Vendula Křoustková, Markéta Dýrttová, Michael Derunov, všichni ze Spartaku Skuhrov. Za velice nepříznivých podmínek byl pořádán 7.ročník Orlického maratónu. Ze skuhrovských lyžařů se nejlépe umístili na 8. místě František Janeček a na 3. místě Markéta Dýrttová. Nejvýraznější výsledek vytvořila v kategorii starších dorostenek Petra Letenská, která se stala přebornicí republiky. Na přeboru Čech se dobře umístil i Roman Pross.

Pro zlepšení podmínek běžeckého lyžování zadali lyžaři ze Skuhrova nad Bělou v roce 1990 u Sportprojektu Náchod projekt na vybudování areálu běžeckých a turistických tratí včetně potřebného zázemí. V roce 1991 byl projekt do Skuhrova předán. Nepodařilo se však zajistit potřebné prostředky a tak v Deštném v Orlických horách nemohli pořádat vrcholné soutěže jako přebor České republiky. Chybějící zařízení pocítují i turisté.

Na počátku závodního období 1992 bylo uspořádáno 1. zimní soustředění na Mísečkách. Závodníci Spartaku Skuhrov se tradičně zúčastnili všech župních závodů. Ve štafetách bylo získáno v silné konkurenci dobré umístění. Ml. žákyně 1. místo, ml. žáci 2. místo a dorost 2 x 3. místo. Orlický pohár byl uspořádán jako župní závod. V jednotlivých kategoriích se umístili: 1. místo Zuzana Andršová, Petr Kinzel, M. Derunov, 2. místo Hovorková K., Krunčík Milan, 3. místo Pross Roman a Pross David. Rovněž úspěšně byl pořádán Orlický maratón v Deštném v Orl. horách. V létě byla zahájena výstavba chaty v připravovaném běžeckém areálu dle projektu.¹⁰

Obrázek 8: Stavba oddílové chaty v Deštném, 1992

12 TJ Porkert Skuhrov nad Bělou 1993 – 2004

TJ Porkert Skuhrov nad Bělou 1993 - 1998

Závodníci TJ Porkert byli v roce 1993 vedeni ve dvou skupinách. Mladší závodníky trénoval Milan Krunčík a starší Josef Michl. Nejlepšího umístění dosáhla na přeboru republiky v roce 1993 Zuzana Andršová a to 9. místa v dorostenkách a 22. místa dosáhl Milan Krunčík v dorostencích. V žactvu se na přeboru republiky velice dobře umístil Petr Kinzel a to na 7. místě. Přeborníky Orlické župy jsou: Krunčík Milan, Iva Janečková, Kinzel Petr a Pross David. Dobrých výsledků dosáhl i odchovanec Spartaku syn trenéra Josefa Michla Petr Michl a odchovankyně Petra Letenská, která si na MS juniorek v Harrachově dojela pro 10. místo na trati 15km volnou technikou.¹⁰ 8.10. 1993 byla provedena změna názvu na TJ Porkert Skuhrov nad Bělou.⁹

V roce 1994 slavil závod v běhu na lyžích Orlický pohár 30. let od jeho vzniku. Do roku 1970 se závody pořádaly pravidelně ve Skuhrově nad Bělou. V dalších letech se však závod přesunul kuli špatným sněhovým podmínkám, až na rok 1983, kdy se pořádal na lomech, do Deštného v Orlických horách. Orlický pohár je v regionu největším lyžařským závodem. Z výsledků závodníků, Pross David se umístil v přeboru republiky na 12. místě, Beneš byl 18. V žactvu obsadil v celostátním žebříčku 12. místo Krunčík. Zuzana Andršová byla na mistrovství R pátá. Závodníci TJ Porkert startovali na 21 závodech.

Po dobré předsezónní přípravě roku 1995 startovali závodníci TJ Porkert na všech župních závodech a nejlepší i na mistrovství republiky. V dorostencích se nejlépe umístili na MČR: 7. Petr Kinzel, 9. Zuzana Andršová, 22. Milan Krunčík, župními přeborníky se stali: Krunčík, Iva Janečková, Petr Kinzel,

David Pross. Petr Michl a Zuzana Andršová vyhráli v německém Bodanmaisu dálkový běh. Petr Michl tento rok o sobě dal vědět ještě jednou, když se stal mistrem republiky v běhu na 50km.

V srpnu 1996 pořádala TJ Porkert spolu s Obecním úřadem Skuhrov nad Bělou 1. ročník silničního běhu s názvem „ Běh údolím řeky Bělé“ a účast na něm byla dobrá. Závodní sezóna byla zahájena Orlickým pohárem, který se konal jako župní závod. Oddíl se mohl pochlubit pěti přeborníky Orlické župy, dvěma druhými místy v kategorii žactva na MČR a v neposlední řadě dvěma tituly mistra ČR zásluhou odchovance Petra Michla a jeho účastí na závodech světového poháru. Z hodnocení závodů, které naši reprezentanti absolvovali v roce 1996, vyšel Petr Michl jako nejlepší český běžec na lyžích roku 1996. Rovněž skvěle si vedla také Iva Janečková, která se v celostátním žebříčku umístila na místě čtvrtém. Na jaře téhož roku byla schválena stavba druhé chatky, jako provizorní kancelář v areálu lyžařského stadionku v Deštném v Orlických horách.¹⁰

Závodní sezóna 1997 začala Orlickým pohárem 12.1. 1997, který se pro nedostatek sněhu konal na Luisině údolí. Závodu se zúčastnilo 210 závodníků. První místa obsadili Iva Janečková a Zuzana Andršová. Díky obětavosti nadšených pořadatelů se podařilo připravit 13. ročník Orlického maratónu. Za slunečného a mrazivého počasí se závodu zúčastnilo 330 závodníků. O dobrém jménu závodu svědčila účast českých reprezentantů Stanislava Řezáče, Víta Fouska, Pavla Bence a dalších. V rámci závodů Orlické župy 5 členů TJ Porkert získalo titul přeborník župy. Byly uspořádány tři týdenní soustředění: sjezd Vltavy, vysokohorská turistika v Julských Alpách ve Slovinsku a tradiční závěrečné soustředění na Pastvinách. Oddíl měl v tomto roce 199 členů.

Rok 1998 začal opět Orlickým pohárem. Obrovskou motivací pro členy TJ Porkert byla beseda s Petrem Michlem, který na ZOH v Naganu v běhu na 50km volnou technikou vybojoval výborné 17. místo. Letní přípravu opět tvořilo soustředění na vodě, sjížděla se Sázava a dále se jelo opět do Julských Alp, kde se těm nejzdatnějším podařilo pokořit nejvyšší vrchol Triglav 2864 m. n. m. V červenci Skuhrov postihla ničivá povodeň, která jen na materiálu a zařízení TJ způsobila škodu 192 000,- Kč. Přesto se třetí srpnovou sobotu pořádal již třetí ročník „Běhu údolím řeky Bělé“, Čekání na sníh bylo zpestřeno účastí na přespolních bězích (Studenec, Žamberk, Klášterec n. Orlicí, Líšnice, Letohrad, Buková hora, Žalí, Rokytnice).

TJ Porkert Skuhrov nad Bělou 1999 - 2004

Sezóna roku 1999 byla zahájena Orlickým pohárem. Byl také uspořádán již 15. ročník Orlického maratónu, kterého se zúčastnilo 400 závodníků. MČR se zúčastnili žáci: Lenka Kinzelová, Lumír Bažant, Pavel Krunčík, Zbyněk Meloun, dorostenci: Iva Janečková, Jan Bartoš, Jaroslav Ehl a dospělí: Zuzana Andršová, David Pross a Jiří Ehl. Ke konci sezóny TJ zorganizovala nový okruhový závod s hromadným startem „Kriterium posledního sněhu“. V této sezoně bylo v TJ 17 dospělých, 6 dorostenců, 11 žáků a 9 předžáček. Závěrečné letní soustředění se konalo na Šumavě.

V roce 2000 pořádala TJ Orlický pohár a Orlický maratón, který měl opět rekordní účast čítající 486 závodníků. Závodníci startovali na 9 župních závodech. Na republikových závodech závodili dorostenci a dospělí. Výborného umístění dosáhla Iva Janečková v dorostenkách, když získala jedno 1. místo a dvě druhá místa. Letní příprava se opět realizovala v podobě soustředění, sjížděla se řeka Lužnice, jelo se do Vysokých Tater na

vysokohorskou turistiku a konalo se i cyklistické soustředění na Broumovsku. Oddíl měl v roce 2000 53 členů.

Sněhové podmínky v sezoně 2001 byly velmi mizerné a tak se jezdilo za sněhem na hřebeny Orlických hor. V areálu TJ Porkert Skuhrov nad Bělou v Deštném v Orl. horách se lyžovalo asi jen týden. I přes nedostatek sněhu a za ztížených podmínek na hřebenu, kde není takové zázemí jako v Deštném, se uspořádalo zdařile několik závodů. Mezi největší a nejnáročnější patřil tradičně Orlický maratón, na kterém startovalo 391 závodníků, dále to byly dva župní vojenské závody, závod pro ČSOB, lesníky a pro základní školy. Pro zvýšení motivace a stabilizace účasti závodníků, vedení Orlické župy rozhodlo o vyhlášení župní soutěže Orlický Pohár. Do soutěže se započítávaly výsledky ze všech uspořádaných závodů podle stanoveného klíče. Závodů bylo celkem 7. Na republikových závodech startovali jen dorostenci TJ a zúčastnili se všech pěti závodů. Dorostenci Milan Krunčík, Vojtěch Novák, Filip Hostinský, Lumír Bažant, Jan Votroubek a v posledním závodě i Lenka Kinzelová se v ostré konkurenci neztratili a drželi se v polovině startovního pole. Loučení se sezónou proběhlo formou tradičního karnevalu na lyžích a opékáním kuřat.

V roce 2002 došlo k výraznému prohloubení spolupráce mezi TJ Porkert Skuhrov n. Bělou a firmou SportProfi Deštné a do Deštného byla dodána speciální rolba na úpravu běžeckých tratí. Firma SportProfi za přispění Euroregionu Glacensis začala s úpravou běžeckých tras v areálu TJ a na hřebenech Orlických hor od chaty Číhalka až po Čertův důl. Závodníci TJ se zúčastnili celé série župních závodů Orlický pohár, kde se na stupně vítězů postavili: Adam Stempel, Josef Šabata, Markéta Rýznarová, Lukáš Zatloukal, Pavel Janeček, Pavel Kocián, Václav Novák, Marek Zatloukal, Vojtěch Novák, Filip Hostinský, Pavel Krunčík, Jan Votroubek, Lumír Bažant a David Pross. Na

MČR se nejlépe umístil Pavel Kocián, který byl na trati 4km klasicky třináctý. V areálu TJ se pořádala řada závodů, krom Orlického poháru, Orlického maratónu a Kriteria posledního sněhu, to byla ještě řada závodů pro jiné zájmové skupiny. Petr Mich, odchovanec skuhrovského oddílu a člen národního družstva lyžařů, se zúčastnil ZOH v Salt Lake City.

V sezoně 2003 se musel opět, pro nedostatek sněhu, přeložit závod Orlický pohár do výše položeného Luisina údolí. Závodu se zúčastnilo 157 závodníků, startovali ve 13 věkových kategoriích a přijeli ze tří krajů: Královéhradeckého, Pardubického a z kraje Vysočina. V závodě startovala i odchovankyně Skuhrovského oddílu, juniorská reprezentantka ČR Iva Janečková. Výrazné úspěchy měli skuhrovští závodníci na mezižupním závodě ve Vysokém nad Jizerou, kde zvítězila žačka Alena Schejbalová a porazila tak všechny závodnice z Krkonošského svazu a Jizerské župy. Podobným způsobem se se závodem vypořádaly Markéta Rýznarová a Karolína Kociánová, když zvítězili ve štafetovém závodě dvojic Sprint Relay. V kategorii mladších žáků se ve Sprint Realy také výborně umístili Adam Stempel a Oldřich Schejbal, kteří skončili druhí. V této sezoně se do programu Orlického maratónu zařadil, na popud Otty Scheibera (komisaře ligy dálkových běhů), i sobotní závod na 20km volnou technikou. Oba závody, 20km volně a 40km klasicky, byly zařazeny do ligy dálkových běhů SLČR. Účast v obou závodech byla cca 700 závodníků, což bylo po Jizerské 50 druhou nejvyšší účastí v dálkových bězích, a to svědčí o tom, že se stal „ Orlický maratón „ skutečně oblíbeným a má mezi dálkovými běhy své jméno. V areálu TJ Porkert Skuhrov nad Bělou v Deštném bylo celkem uspořádáno 13 sportovních akcí s účastí více než 1 520 závodníků. V úspěšné sezoně 2003 obsadili skuhrovští závodníci v župních závodech 6 prvních, 4 druhá a dvě třetí místa. Na MČR se nejlépe umístil Pavel Kocián, který si na trati 3km volně doběhl ve Vysokém nad Jizerou pro 11. místo. Dále

v roce 2003 slavili skuhrovští lyžaři 50. let organizovaného lyžování. K připomenutí tohoto výročí byla uspořádána výstava dokumentující 50 let organizovaného lyžování ve Skuhrově. Dne 21. listopadu 2003 se v Praze v Karolinu konalo slavnostní zasedání u příležitosti 100. výročí založení Českého svazu lyžařů. Svazový funkcionáři ocenili pamětními medailemi na 70 následníků českého zakladatele lyžování Josefa Rosslera – Orovského. Nechyběli zde ani zástupci skuhrovského lyžařského oddílu TJ Porkert, protože mezi oceněnými byl i Josef Michl, dlouholetý trenér a lyžařský nadšenec. Josefu Michlovi se tak dostalo zaslouženému uznání, protože lyžování a trenérství obětuje všech svůj čas a rukama mu prošly desítky mladých lyžařů, z nichž někteří závodí i v reprezentaci.

Zimní sezona 2004 by se dala v činnosti oddílu rozdělit na části: závodní a pořadatelskou. TJ uspořádala v areálu v Deštném téměř 14 sportovních akcí. Po úspěchu loňského závodu na 20km volnou technikou zařazeného do Orlického maratonu, byl tento závod zařazen do Orlického maratonu i tento rok a TJ požádala o zařazení obou závodů do ligy dálkových běhů. Závod byl dobře ohodnocen komisařem LDB, což bylo spolu se 700 startujícími závodníky velkou pochvalou pro všechny, kdo se do pořádání závodu zapojili. Novinkou sezony bylo pořádání závodu ve sprintu, který byl bez větších technických problémů uskutečněn a startovalo v něm cca 150 závodníků všech věkových kategorií. Soudě dle ohlasů závodníků a přihlížejících se závod podařil. V této sezóně se sdružily lyžařské oddíly pořádající běžecké závody v Královéhradeckém a Pardubickém kraji a v kraji Vysočina. Vznikl seriál 10 závodů pod názvem „Českomoravský pohár“. V konečném hodnocení získali závodníci TJ Porkert Skuhrov tři první, tři druhá a dvě třetí místa. Velkého úspěchu dosáhli závodníci TJ v první části MČR staršího žactva v Krušných horách, kterého se, za doprovodu trenéra Josefa Michla i několika rodičů,

zúčastnilo 6 starších žáků a žákyň. Lyžaři ze Skuhrova se v silné konkurenci neztratili. Fantastickým úspěchem bylo první místo, které vybojovala žákyně 7. třídy Markéta Rýznarová na trati 4km klasicky a stala se mistryní ČR. Dále se na výborném 11. místě umístil Olda Schejbal, také na trati 4km klasicky a Radka Henclová na dobrém 14. místě na trati 4km klasicky. Další se umístil na 21. místě Jan Kroutil, na 26. místě Pavel Janeček, taktéž na trati 4km klasicky. Druhý den závodu se jely sprinty, ve kterých se umístili Markéta Rýznarová na šesté příčce, Radka Henclová na 10. místě, Pavel Janeček 27., Lukáš Zatloukal 31. a Jan Kroutil 36. Na druhé části MČR v Jablonci nad Nisou si pěkné 10. místo vyjel Pavel Kocián v závodě na 3km volnou technikou, Pavel Janeček obsadil místo 20. a Jan Kroutil 27. místo. Ve dnech 15. – 20. 2. 2004 se konal 1. ročník Zimní olympiády pro děti. Do soutěže byla na základě svých výkonů vybrána skuhrovská lyžařka Markéta Rýznarová, která si nevedla vůbec špatně a do Skuhrova dovezla tři bronzové medaile, které získala ve stíhacím závodě (2km klasicky + 2km volně), v závodě na 2km klasicky a ve štafetách. Dětské zimní olympiády se zúčastnilo 600 závodníků z 11 krajů ČR.⁹

13 Významné osobnosti Skuhrovského lyžování

Petr Michl

Petr Michl se narodil 3.11. 1970 v Opočně pod Orlickými horami. Po dokončení základní školy se Petr vyučil Strojním mechanikem ve Vrchlabí. Vzdělání si později rozšířil a vystudoval maturitní obor podnikání v oboru strojírenském na ISS Dobruška. Běžeckému lyžování se začal věnovat již od malička, a to zásluhou rodičů, kteří ho k němu vedli. Jeho matka Marie Michlová je bývalou závodnicí v biatlonu a jeho otec, Josef Michl je bývalým závodníkem a dlouholetým trenérem skuhrovského oddílu lyžování. Petr se věnoval i biatlonu, ve kterém závodil za Letohrad, Jilemnici a Jablonec, kde byl i na vojně a za slovenské Osrblie. Poté se vrátil do Skuhrova, kde si založil živnost a pracoval ve své malé zámečnické dílně. Šetřil si peníze a pečlivě trénoval pod vedením Aleše Suka, dokonce i s reprezentací, ale vše si hradil téměř sám. Jako amatér se za klub Krkonoše Vrchlabí účastnil závodů MČR, a v roce 1996 získal po výborných výsledcích důvěru reprezentace a již tento rok startoval na závodech světového poháru za Český národní tým. Petr je několikanásobným mistrem ČR a během svého působení v reprezentaci ČR startoval i na třech Olympijských hrách.⁹ Svou závodní kariéru ukončil po Olympijských hrách v Turíně a nyní se věnuje trénování ve skuhrovském oddíle a ve Skuhrově i žije se svou rodinou.

Dosažené výsledky:

ZOH: 1998: 15. místo - štafeta, 17. - 50 km volně, 23. - kombinace, 32. - 10 km klas., 2002 - 24. - 30 km volně, 34. - 15 km klas., 42. - 50 km klas. 2006: – 58. místo – 15km klasicky

MS: 1997 40. místo - 30 km volně 1999: 33. - 30 km volně 2001: 34. - 50 km volně, 40. – sprint, 2003: 16. - 50 km volně, 37. - 30 km klas., 2005: 41. - 15 km volně¹⁵

Iva Janečková

Iva Janečková se narodila 8. března 1984 v Rychnově nad Kněžnou, ale pochází z obce Lukavice, nedaleko Rychnova. Ke sportu ji od dětských let vedli rodiče, do patnácti trénovala pod Josefem Michlem, poté odešla na střední školu do Vrchlabí, kde trénovala pod vedením Aleše Suka a závodila za klub Krkonoše Vrchlabí. Byla vybrána do juniorské reprezentace a od roku 2004 reprezentuje Českou republiku v seniorském týmu.¹⁴ Po odchodu Kateřiny Neumannové by měla být jednou z vůdčích osobností reprezentačního týmu. Její dosavadní úspěchy v reprezentaci byly však zatím dosaženy jen ve štafetách, největším úspěchem Ivy je prvenství z mistrovství světa na kolečkových lyžích.

Dosažené výsledky:

Běh na lyžích:

ZOH: 2006: – 27. - 30km volně, 6. místo – štafeta 4x5km, 23. místo – 2x7,5km pursuit 2010: – 12. místo – štafeta 4 x 5km

MSJ: 2001: 4. místo – 5km klasicky, 8. místo – 10km volně 2002: – 14. – 5km klasicky, 2003: – 10. místo - 10 km volně, 10.místo – 5km klasicky, 2004: – 4. místo – 5km volně, 2. místo – štafeta

MS: 2003: 47. místo – 2 x 5km pursuit, 8. místo - štafeta, 2005: 33. místo – 10km volně, 6. místo - štafeta, 11. místo – sprint, 2007: 32. místo - 10km - klasicky, 5.

místo – štafeta, 21. místo - 30km – klasicky, 2009: 43. místo – 10 km klasicky, 32. místo - 15km pursuit, 9. místo – sprint, 12. místo – štafeta, 2011: 22. místo – 15km pursuit, 12. místo – sprint, 20. místo - 30km volně

Kolečkové lyže:

MSJ: 2001: 1. místo – 20km volně, 1. místo – 6km klasicky¹⁵

Petra Letenská

Petra je ročník narození 1974 a je rodačkou z malého městečka Solnice, vzdáleného asi 5km od Rychnova nad Kněžnou. Lyžování se věnovala už od dětství, ale ve Skuhrově začala trénovat a závodit, až v roce 1983. Hodně ji v tom podporovali její rodiče. Do 15 let trénovala pod vedením Josefa Michla a pak odešla do Jablonce nad Nisou. Dostala se do juniorské reprezentace a následně v roce 1993 i do seniorského reprezentačního týmu. Poté kuli několika zraněním z reprezentace odešla, bohužel zranění přišlo vždy před olympijskou sezónou. Se závoděním chtěla několikrát skončit, ale láska k lyžím ji nedovolila odejít. V posledních patnácti letech působila v Novém Městě na Moravě, zprvu jako reprezentační závodnice, poté, po ukončení závodní kariéry, se věnovala trénování sportovních tříd na základní škole a Gymnáziu v Novém Městě na Moravě, toho ale z důvodu těhotenství letos koncem léta musela nechat a vrátila se zpět do Solnice.¹⁷

Dosažené výsledky:

Běh na lyžích:

MSJ: 1993: 5. místo – štafeta, 10. místo - 15km volně,

SP: 1993: 1. místo - 7,5 volně, 20. místo – 15km volně 1994: 1. místo – 10km volně

MS: 1996: 5. místo – štafety

Zimní triatlon:

MČR: 2003: 1.místo¹⁸

14 Závěry

Tato bakalářská práce popisuje historický vývoj lyžařského oddílu ve Skuhrově nad Bělou. Dále popisuje region Orlické hory a jsou v ní též obsaženy stručně popsane počátky lyžování v Čechách a v Orlických horách.

Skuhrovští lyžaři a sportovní nadšenci se v regionu podíleli na mnoha důležitých projektech, které ovlivnily celkový vývoj lyžařského sportu v Orlických horách. Byly to projekty úspěšné, ale i projekty, které postihl úpadek a následný zánik. Mezi úspěchy jistě patří spolupráce na vybudování lyžařského vleku a sjezdové dráhy v Deštném v Orlických horách, na jejichž původním místě se dnes nachází nová sedačková lanová dráha a střed lyžařského střediska, které je i díky skuhrovským lyžařům čtyřhvězdičkové a největší v Orlických horách. Mezi méně úspěšné projekty bezpochyby patří spolubudování lyžařských skokanských můstků a slalomového svahu, tato sportovní zařízení se neuchytila a postihl je rychlý zánik.

Skuhrovský oddíl se však začal specializovat na běžecké disciplíny a zde je velmi úspěšný, což je důležité. Jeho činnost sahá od trénování závodníků, přes pořádání mnoha lyžařských i běžeckých závodů, jakými jsou vyhlášený „ Orlický maratón „ , nejstarší pořádaný závod „ Orlický pohár “, nejmladší závod „ Kritérium posledního sněhu “, silniční běžecký závod „ Běh údolím řeky Bělé “ a „ Běh do vrchu Skuhrov nad Bělou – Velká Deštná “ , po úpravu turistických tratí „Bud’ fit“ v Deštném v Orlických horách. Za touto činností stojí parta lyžařských nadšenců, fandů lyžování a rodičů závodníků, kteří obětují oddílu spoustu času a sil. Nejvýraznější osobou oddílu je nejdéle působící trenér Josef Michl, který oddílu věnuje téměř

veškerý svůj volný čas. Jeho zásluhou se ve Skuhrově odchovali tři reprezentanti ČR v lyžování, z nichž dva jsou i olympionici a to Petr Michl, Petra Letenská a Iva Janečková.

Před časem se trénování ve Skuhrově začal věnovat i olympionik Petr Michl s cennými zkušenostmi, což je vidět i na výsledcích závodníků.

Skuhrovskému lyžování přeji mnoho úspěchů a odchování dalších špičkových lyžařů, protože je ukázkou správného fungování sportovního oddílu a toho opravdového nadšení pro sport, jako takový.

15 Seznam použité literatury a pramenů

Literatura

1 ČIHAŘ, M., *Naše hory*, OTTOVO nakladatelství, s.r.o., 2002

4 GNAD, T. a kolektiv, *Kapitoly z lyžování*, Praha: Karolinum, 2006

5 HALDOVÁ, J., *Sedloňovský Almanach k příležitosti svěcení obecního praporu a znaku*, Dobruška: Odysea s.r.o., 2004

13 HÉGR, J., *25 Let Horské služby Orlických hor*, Hradec Králové: Odbor obchodu a Cestovního ruchu VČKNV, 1974

16 HOSTINSKÝ F., *Seminární práce – reflexe navštívených muzeí*, 2011

2 IMRICH, P., *Rychnovsko, Orlické hory a Podorlicko, památky a příroda*, OMOH Rychnov nad Kněžnou

3 KULHÁNEK, O., *Zlatá kniha lyžování*, Praha: OLYMPIA, 1989

6 KULHÁNEK, O. a kolektiv, *Malá encyklopedie lyžování*, Praha: Olympia, Bratislava: Šport, 1987

10 MICHL V., *Dějiny lyžování ve Skuhrově nad Bělou*, 1997

9 NEDOMLEL, J. *Skuhrov nad Bělou – 725 let*, Skuhrov nad Bělou: UNIPRINT Rychnov nad Kněžnou, 2004

Prameny

12 kronika Spartaku Skuhrov nad Bělou

8 materiály Muzea zimních sportů, turistiky a řemesel (popisek z expozice muzea)

18 materiály Muzea zimních sportů, turistiky a řemesel (složka Petra Letenská)

14 rozhovor s Ivou Janečkovou, (studentka a reprezentantka ČR v běhu na lyžích) dne 5.6 2011

11 rozhovor s Josefem Michlem, (důchodce a trenér běžeckého lyžování) dne 8.6 2011

17 rozhovor s Petrou Letenskou, (trenérka a bývalá reprezentantka ČR v běhu na lyžích) dne 18. 6. 2011

Internetové prameny

7

http://cs.wikipedia.org/wiki/%C4%8Cen%C4%9Bk_Chysk%C3%BD

dne 9.6 2011

15

<http://www.fis-ski.com/uk/disciplines/cross-ountry/competitorbiographies.html>

dne 18.6 2011

16 Seznam obrázků

Obrázek 1: Původní dochovaná lyže s bambusovým vázáním	20
Obrázek 2: Umělá běžecká dráha ve Skuhrově v roce 1963.....	27
Obrázek 3: Plakát závodu „Orlický pohár“ z roku 1964.....	29
Obrázek 4: Pozůstatky zdiva skokanského můstku v Děštném, 15.6. 2011	31
Obrázek 5: Obrys zaniklého slalomového svahu v Deštném, 15.6. 2011	32
Obrázek 6: Trénink na kolečkových lyžích, Pastviny 1976	35
Obrázek 7: IV. ročník Orlického maratónu, Deštné v Orl. horách 1988.....	39
Obrázek 8: Stavba oddílové chaty v Deštném, 1992	41

17 Seznam příloh

Příloha 1: Seznam členů v historii lyžařského oddílu Skuhrov nad Bělou

Historie členské základny

Příjmení a jméno	Nyni	Datum nar.	Adresa	PSČ
Andršová Zuzana		13.11.1980	Solnice 516	
Bartoš Antonín		5.9.1947		
Bartoš František		31.5.1953		
Bartoš Jan		15.11.1984	Kvasiny 225	517 02
Bartoš Jan		20.10.1951		
Bartoš Luděk		26.5.1954	Kvasiny 225	517 02
Bartošová Marie		3.8.1950		
Bašek Martin		23.5.1969		
Bažant Miroslav		1.4.1985	Rychnov n.Kn. 1231	516 01
Bažantová Pavlína		26.12.1983	Rychnov n.Kn. 1231	516 01
Bělobrádková Anna		29.11.1947		
Beneš Radek		13.9.1990	Kvasiny 151	517 02
Beneš Roman			Dobruška Na Bělém 836	518 01
Beneš Rudolf		11.6.1977	Dobruška Dobruška 834	518 01
Beneš Rudolf		1.1.1951	Kvasiny 151	517 02
Bezděková Alena		27.2.1978		
Bien Miroslav		14.1.1947		
Bohuňková Hana	Rygrová	8.9.1952		
Bohuňková Věra	Nosková	13.9.1950	Skuhrov n.B. 144	517 03
Bosák Aleš		26.6.1968		
Bubeniček Jindřich		30.5.1978	Skuhrov n.B. 150	517 03
Bubeniček Jiří		30.5.1978	Skuhrov n.B. 150	517 03
Bubeniček Jiří st.		23.9.1951	Skuhrov n.B. 150	517 03
Bubeniček Vít		29.7.1987	Skuhrov n.B. 150	517 03
Bukovská Marta	Linhartová	26.4.1955		
Bukovský Vladimír		10.8.1953		
Cabálková Lucie		16.6.1981		
Cervinka Petr		1943		
Derunov Daniel		3.8.1974		
Derunov Michal		3.11.1975		
Derunov Oldřich		1950	Rychnov n.Kn.	516 01
Dohanincová Zdena		20.6.1950		
Drozen Václav		15.9.1950		
Duškova Miluše		27.4.1966		
Dvořáček Tomáš				
Dvořák Pavel		11.7.1955		
Dyntarová Eva				
Dyntarová Veronika		16.9.1982		
Dytrtová Markéta	Holíková	2.8.1973	Kvasiny 49	517 02
Effenberková Ilona		26.7.1967		
Effenberková Zdena		27.8.1968		
Ehl Jaroslav		26.6.1981	Skuhrov n.B. 142	517 03
Ehl Jiří		5.9.1977	Skuhrov n.B. 142	517 03
Ehl Jiří st.		3.1.1953	Skuhrov n.B. 142	517 03
Ehl Josef		20.3.1960		
Ehlová Blanka		23.1.1953	Skuhrov n.B. 142	517 03
Ehlová Dana	Hlaváčková	8.9.1960	Solnice	
Ehlová Iva				
Ehlová Leona		23.8.1976	Ještětice 15	
Ešpandr Miloš		10.3.1955	Zemřel	
Fianda Jan		18.6.1989	Skuhrov n.B. 159	517 03
Fianda Petr		1.10.1986	Skuhrov n.B. 159	517 03
Fiandová Barbora		6.12.1987	Skuhrov n.B. 159	517 03
Fišer Jaroslav		14.3.1957		
Forejtková Renata		23.12.1958		
Franc Josef		1948		
Franc Kamil		18.8.1971		

Franková Růžena		3.5.1952		
Frydrychová Iva				
Habr Josef		12.8.1953	Náchod	
Hamerský Josef		1951		
Hanuš Josef		22.2.1948		
Hanuš Radek		17.6.1977		
Hartman Martin		23.5.1969		
Hartmanová Denisa		26.3.1984		
Hartmanová Marie		30.5.1964		
Herman Antonín		1954		
Herman Karel		23.8.1956		
Hermanová Hana		9.2.1965		
Hermanová Jana		9.2.1965		
Hlava Jiří		4.12.1992	Svinecký Dvůr 26	
Hlaváček Zdeněk		22.1.1954		
Hlaváčková Helena		14.7.1955		
Hlaváčková Ivana	Podlešáková	1951		
Holoubek Jan		29.8.1941		
Holoubek Vladimír		5.5.1954		
Hostinská Zuzana		24.9.1989	Solnice, Sadová 576	517 01
Hostinský Filip		13.5.1986	Solnice, Sadová 576	517 01
Hovorka Jiří				
Hovorková Klára		16.11.1981		
Hradecký Jiří		19.3.1978		
Hvězda Pavel		1978		
Hvězda Petr		1976		
Chocholouš Jan		8.8.1974		
Chocholouš Jaromír		11.11.1953		
Chocholouš Karel		29.5.1978		
Chocholoušová Jitka		26.11.1981		
Jackulák Štefan		24.1.1980		
Jakešová Hana		28.12.1949		
Janeček František		29.11.1956	Lukavice 141	
Janeček Pavel		24.1.1990	Lukavice 141	
Janeček Petr		11.8.1955	Skuhrov n.B. 146	517 03
Janečková Iva		8.3.1984	Lukavice 141	
Janečková Libuše		17.2.1954		
Janečková Martina		19.3.1982	Lukavice 141	
Jaroščák Leoš		30.3.1955		
Jetelová Zdena	Kounová	27.6.1956		
Jiráková Lenka		23.1.1980		
Jíroudová Věra		1966		
Jírovská Alena		1.7.1986	Solnice 373	517 01
Jírovský Jakub		23.6.1983	Solnice 373	517 01
Johanides Pavel		16.2.1983	Kvasiny 331	517 02
Karásková Věra		21.4.1954		
Kejzlarová Veronika		24.4.1983		
Kinzel Jiří				
Kinzel Karel		28.4.1946		
Kinzel Karel		7.10.1969		
Kinzel Pavel		24.10.1952	Skuhrov n.B. 152	517 03
Kinzel Petr		27.5.1982	Skuhrov n.B. 152	517 03
Kinzel Tomáš		11.2.1987	Skuhrov n.B. 152	517 03
Kinzelová Lenka		2.11.1985	Skuhrov n.B. 152	517 03
Koblása Jiří		21.4.1960		
Koblášová Blažena	Morávková	21.4.1960	Skuhrov n.B. 241	517 03
Koblic Jan		20.6.1976		
Koblic Jiří		28.3.1982		
Koblížek Jindřich		15.7.1948	Zákopanka	

Kocián Pavel		5.1.1966	Kvasiny 64	517 02
Kocián Pavel		4.12.1990	Kvasiny 64	517 02
Kociánová Karolína		12.5.1992	Kvasiny 64	517 02
Kolorenčová Jana		17.5.1905		
Koplík Petr		1975		
Kops Miloš		1948		
Kost' Jiří		31.7.1951		
Kouřim Bohušíl		9.11.1963	Pardubice, Pichlova 1338	
Kouřim Bohušíl ing.		7.7.1929	Skuhrov n.B. 67	517 03
Kouřim Petr		7.2.1951	zemřel	
Kouřimová Jana		1948		
Krahulcová Dana		21.11.1950		
Král Petr		17.2.1952		
Králíková Radka	VRZELIN	16.1.1970	DEJALNE v. D. 4. 336	517 01
Kroutil Jan		30.12.1990	Skuhrov n.B. 91	517 03
Kroutil Ondřej		18.2.1993	Skuhrov n.B. 91	517 03
Krulich Jaromír		21.12.1948		
Krulichová Věra	Habrová	19.3.1946	Náchod	
Krunčík Jaroslav		1955		
Krunčík Milan		7.10.1950	Skuhrov n.B. 139	517 03
Krunčík Milan		10.1.1980	Skuhrov n.B. 139	517 03
Krunčík Pavel		31.8.1985	Skuhrov n.B. 139	517 03
Krunčíková Iva		29.11.1977	Skuhrov n.B. 139	517 03
Krunčíková Marie		10.5.1954	Skuhrov n.B. 139	517 03
Křepela Josef		20.1.1945		
Křepela Rudolf		3.3.1943	DEJALNE 1175/17 Skuhrov n.B.	363 01
Kříž Martin				
Křoustek Jindřich		12.8.1952		
Křoustek Karel		31.3.1948	Skuhrov n.B. 261	517 03
Křoustek Martin		4.2.1978	Skuhrov n.B. 261	517 03
Křoustková Lenka		12.3.1975	Skuhrov n.B. 261	517 03
Křoustková Vendula		23.4.1976	Skuhrov n.B. 261	517 03
Kučera Josef				
Kučera Tomáš		1968		
Kulštejn Jaroslav				
Lapáček Karel ing.		18.2.1948		
Leden Petr		23.3.1955		
Lepka David		3.12.1970		
Lesáková Jana	IRENTYAROV	24.6.1942	SOBKOVICE 23 p. JABLONNE	561 04
Letenská Petra		8.12.1974		
Lingr František		7.7.1967		
Lopatář Pavel		27.10.1949		
Lorenc Dušan		6.11.1976		
Lorenc Martin		22.2.1973		
Losenická Blanka		22.2.1942		
Mádrová Blanka	VLČKOVÁ	18.3.1949	BOJASOVA 1249/15 TRAHVA 12	442 00
Macháček Ivan		26.5.1964		
Macháček Zdeněk		26.10.1956		
Malát Martin		15.5.1987	Skuhrov n.B. 153	517 03
Malina Stanislav			TRAHVA 11	516 01
Malý Miroslav		5.5.1954		
Marková Jana		14.4.1948		
Matoušek Martin		9.9.1983	Solnice, V řekách 219	517 02
Matuška Miroslav		22.5.1948		
Mauer Martin		15.5.1969		
Meloun Luboš ing.		28.1.1950	Rychnov n.Kn., Pelcovo náb.457	516 01
Meloun Zbyněk		4.12.1985	Rychnov n.Kn.	516 01
Mihulka Lukáš		2.10.1983		
Michl Josef		17.9.1941	Skuhrov n.B. 120	517 03

Křoustková Dagmar 5.3.52

Michl Pavel		28.8.1948	Skuhrov n.B. 151	517 03
Michl Petr		3.11.1970		
Michl Vladislav		24.6.1937	Dobruška 872 <i>OPOZNO - NADRAŽNÍ</i>	517 73
Michlová Magda		15.2.1976	Skuhrov n.B. 120	517 03
Michlová Marie		4.12.1945	Skuhrov n.B. 120	517 03
Michlová Sylva		7.6.1964	<i>NOVÉ HŘESTO 4. HETUNI - KACIN</i>	
Mlynář Miroslav		4.7.1949		
Moláčková Anna				
Moravec Václav		17.11.1975		
Morávek David		5.8.1981	Skuhrov n.B. 241	517 03
Morávková Michaela		17.10.1983	Skuhrov n.B. 241	517 03
Mrkvička Jaroslav		24.4.1956		
Musil Jiří		20.11.1964		
Nemec Petr		6.9.1981	Skuhrov n.B. 56	517 03
Netíková Nikola				
Neugebauer Pavel		24.1.1981	Osečnice	
Neugebauer Pavel				
Neugebauerová Alena		7.7.1983	Osečnice	
Nezmeškalová Michaela				
Nosál Jiří		31.1.1972		
Nosál Radek		9.3.1970		
Nosek Jaroslav		23.11.1947	Skuhrov n.B. 144	517 03
Nosek Karel		28.1.1955		
Nosek Miloslav		3.7.1949		
Nosek Richard		14.8.1954		
Nosková Jana		19.3.1965		
Novák Václav		21.5.1988	Kvasiny 149	517 02
Novák Vojtěch		25.2.1986	Kvasiny 149	517 02
Nováková Dana		3.11.1951		
Novotná Eva		12.12.1953		
Novotný Ladislav		2.11.1948		
Pajda Michal		14.5.1971		
Paleček Jan		6.7.1951		
Palguta Emil			Dobruška	
Palgutová Edita		1971		
Pásler Ondřej		13.9.1988	Deštné v O.h.	
Pavel Jaroslav		26.12.1932	Solnice	517 01
Pavlusková Lucie	Zajíčková	9.5.1970		
Pekárková Hana		12.3.1954		
Peštová Marcela		10.1.1971		
Pišpavá Simona		5.8.1965		
Plašil Pavel		20.5.1970		
Plašil Petr		24.4.1969		
Podlešák Ondřej		25.4.1984		
Poláková Martina		11.6.1985	Rychnov n.Kn. 1536	516 01
Porkert Jiří ing.		19.2.1936	Hradec Králové 1, Velké nám.20	
Pourová Hana				
Preclík Miloš		1955		
Pross David		14.11.1975	Lipovka 39,	
Pross Petr		17.10.1973		
Pross Roman		20.6.1977	Lipovka 39,	
Provazníková Markéta		24.3.1971		
Přikryl Richard		9.7.1985	Deštné v O.h. 275	
Přikrylová Anastázie		17.12.1987	Deštné v O.h. 275	
Přikrylová Helena		25.12.1983	Deštné v O.h. 275	
Přikrylová Zuzana		11.10.1981	Deštné v O.h. 275	
Pučan Břetislav				
Pulgatová Marta		19.1.1968		
Pultar Josef		1941		

Reichl Petr		28.12.1950		
Resl Miloslav		19.3.1959		
Reslová Miroslava		23.2.1985		
Reslová Monika		13.6.1983		
Roleček Josef			Zemřel	
Rolečková Milada	Janečková	25.12.1958	Lukavice 141	
Rozínek Josef		21.3.1942		
Rozinková Hana	Vítečková	16.10.1956		
Rozinková Marie	Hartmanová	31.3.1950		
Rozinková Miluše	Michlová	31.3.1950	Skuhrov n.B. 151	517 03
Ruprichová Lenka		11.5.1958		
Rygr Lukáš		1979		
Rygrová Hana		9.12.1976	Skuhrov n.B. 106	517 03
Rýznar Tomáš			Skuhrov n.B. 50	517 03
Rýznarová Jana		9.5.1989	Skuhrov n.B. 50	517 03
Rýznarová Markéta		17.4.1990	Skuhrov n.B. 50	517 03
Seidl Jan		31.10.1952		
Seidl Josef		8.12.1957		
Seidlová Petra		1978		
Seidlová Romana		1978		
Sejkora Luboš		18.1.1953		
Sejkorová Mirka		23.3.1948		
Serbousek Josef		7.3.1949	Zemřel	
Schejbal Oldřich				
Schejbalová Alena				
Sienczak Helmut		25.7.1957		
Sienczak Jan		10.4.1981		
Sienczak Jan		30.11.1954		
Sienczak Zdeněk		1947		
Slanina Josef		19.3.1954		
Solil Radek		22.7.1975		
Solilová Michaela		14.2.1981	Solnice 338	
Stančík Pavel		9.10.1949		
Stempel Adam		7.9.1992	Skuhrov n.B. 121	517 03
Stempelová Aneta		30.8.1989	Skuhrov n.B. 121	517 03
Suchánková Věra		1974	Černíkovice	
Suchánková Věra				
Šabata Jan		3.5.1960		
Šabata Jaroslav		25.10.1963		
Šabata Milan		8.8.1974		
Šabata Miloš		3.11.1979	Lukavice 128	
Šabata Stanislav		4.11.1948	<i>1440</i>	<i>516 01</i>
Šabatová Drahuše		25.4.1968		
Šabatová Kateřina		11.11.1983	Lukavice 128	
Šilová Zdena	Kadavá	26.9.1967		
Šmídová Hana				
Španielová Hana	Kobližková	1.1.1958		
Šprinc Michal				
Šprincová Blanka		13.6.1966		
Šprincová Jitka		31.8.1967		
Špringr Petr		1973	Skuhrov n.B.	517 03
Špringr Rudolf		28.4.1945	Skuhrov n.B. 125	517 03
Špringr Rudolf		21.9.1970		
Šrittr Ladislav		30.11.1928		
Šrittr Ladislav		10.9.1958		
Šrůtek Petr		26.3.1944	Rychnov n.Kn. 1323	516 01
Šrůtková Milada		14.4.1944	Rychnov n.Kn. 1323	516 01
Šrůtková Renata	Nováková	21.4.1968		
Šrůtková Šárka	Bosáková	18.9.1965		

Štencarová Eva		4.8.1965		
Štencarová Irena		30.5.1967		
Štěpán Jan		9.4.1991	Skuhrov n.B. 158	517 03
Štěpán Jaroslav				
Štěpán Vladimír		6.6.1955		
Štrégl Tomáš		25.7.1967		
Thínová Marcela		26.4.1954		
Tobiška Zdeněk		26.5.1962		
Tomáš Ivan		30.12.1952		
Tomáš Milan		27.9.1984	Kvasiny 195	517 02
Tomáš Pavel		18.11.1952		
Ungrád Jindřich		8.10.1981	Osečnice 22	
Valášek Jaroslav		1975		
Vařák František		10.4.1951	Zemřel	
Vařák Milan		4.10.1958		
Vařáková Dagmar		26.4.1955		
Vašata Jaroslav		29.12.1953		
Vašatová Olga	Sedlatá	26.2.1958	Kvasiny 18	517 02
Velcl Jan		3.1.1956		
Votroubek Jan		22.4.1982	Rychnov n.Kn.,Dr.O.Vaňorného 328	516 01
Votroubek Jan		29.12.1985	Dobruška, Na Budíně 856	518 01
Wiśniewská Božena		28.1.1964		
Zatloukal Lukáš		28.4.1990	Deštné v O.h. 409	
Zatloukal Marek		12.2.1989	Deštné v O.h. 409	
Zuzánek Zdeněk				
Žampach Filip		20.12.1975		